

Gresa Lívía

A Nagyatádi Zeneiskola ötödik tíz éve

(2007-től napjainkig)

MÚLTIDÉZŐ XXIX./2.

Gresa Lívía

A Nagyatádi Zeneiskola ötödik tíz éve

(2007-től napjainkig)

Nagyatád
2019

Kiadó:

Nagyatád Város Önkormányzata

Felelős kiadó:

Ormai István
polgármester

Írta, szerkesztette, összeállította:

Gresa Livia

A Nagyatádi Bárdos Lajos Sport Általános Iskola
és Alapfokú Művészeti Iskola
szakmai igazgatóhelyettese

Fotó:

Durgó Tibor, Györke József, Huszár Endre, Huszár Tibor,
Magyar Gábor, Ormai Bálint és a szülők, tanárok által
rendelkezésünkre bocsátott fotóanyag

ISBN 978-963-87153-5-7

Készítette

a nagyatádi Mini Nyomda Kft.

200 példányban

Előszó

Zeneiskolánk első 40 esztendejét Kenedi Tibor tanár úr foglalta össze, az 5. tíz év viszont ránk várt, mostani „zeneiskolásokra”. Idéző jelbe tettem, mert ez egy tág fogalom. Ide tartoznak a zenetanárok, a növendékek, az iskolatitkárok, az iskola vezetése, technikai dolgozói. Minden információra szükség volt. A kutatómunkában kollégáim és a régi tanítványok mellett, iskolatitkárunk segítsége is elengedhetetlen volt. Az egyes időszakok bemutatása az adott évek vezetőinek és pedagógusainak beszámolóí nélkül sem valósulhatott volna meg.

Amikor elindultunk a tervezés útján – egy kósza gondolattól vezérelve –, az internet segítségével megkértem a régi és jelenlegi tanárainkat, növendékeinket, és mindenkit, akinek jelentett valamit a zeneiskola, hogy írják le emlékeiket. Egy csodálatos, eleven, lüktető élet kezdett kibontakozni. Már nem csak a puszta számokat, neveket, épületeket láttam, hanem a benne dobogó szíveket, a hangszereket, a könnyeket, a kacagást, a várakozást, a port a zongora tetején, az elpattant húrokat. Hallani véltem én is a gyerekszivajt, a félrefújót, hamis hangokat, a metronóm ütemes kattogását, a fellépések izgatott zaját, a megkönnyebbült meghajlást és a szülők büszke sóhaját.

Forgassák örömmel és szeretettel kiadványunkat, amelyet sokunk gondolata, munkája, tehetsége, fáradozása és támogatása teremtett meg.

A születésnap mindig számadás. Visszatekintés, hogy előre nézhessünk. Az idő, haladjon bár gyorsan, vagy lassan, mindig változást hoz.

Kísérje áldás a szorgos kezeket, a tanítás csodás pillanatait, vezéreljen bennünket az Égi Karmester a tökéletes harmónia útján, és éltesse még sok-sok évtizeden át zeneiskolánkat!

Nagyatád, 2019. tavasz

Gresa Livia
igazgatóhelyettes

A nagyatádi zeneiskola történetének 5. tíz éve

1. 2007/2008-as tanévtől 2009/2010-es tanévig tartó időszak

Miután lezárult egy csodálatos korszak, amelyet Kenedi Tibor tanár úr neve fémjelzett, elkezdődött egy újabb. Bár, egy iskolában minden június közepén lezárunk egy tanítási évet, és minden szeptemberben elkezdődik a következő, a folyamatosság megmarad az állandóan változó körülmények mellett is.

Kenedi Tibor említése nélkül nincs Nagyatádi Zeneiskola, ahogyan egy másik óriási név is örökre fennmarad emlékezetünkben. Czmerk György tanár úrról van szó, akiről Kenedi tanár úr is nagyon sokat említ visszaemlékezésében. „A nagyatádi zeneiskolának a harmadik olyan dolgozója volt, aki a leghosszabb időt töltötte az intézmény kötelékében, mert jelentkezését követően, a nagyatádi zeneiskola megalakulása után, mindössze négy évvel már a zeneiskola tanárai közé tartozott.” Arról nem is beszélve, hogy tevékenysége legalább annyira kiemelkedő, mint az elődöké.

Az újonnan kinevezett Czmerk György tanár úr nyakbába egy óriási feladat zúdult. Az Oktatási Minisztérium 3/2002-es rendelete alapján a 2007-es évben szakmai minősítő eljárást indított több művészeti iskola vonatkozásában, így Nagyatádon is. Ez a minősítési eljárás az alapfokú művészetoktatási intézmény valamennyi feladatellátási helyére és művészeti ágára kiterjed, vizsgál minden tényezőt, szakmai szempontokat, minőségbiztosítási szempontokat, gyakorlatilag egy teljeskörű átvilágítást jelent az intézményben. Ezt a csomagot kapta meg Czmerk György tanár úr. A teljes

eljárás hatalmas feszültséget generált, hiszen akadhettek olyan szakemberek is a rendszerben, akik nem rendelkeztek megfelelő végzettséggel, esetleg óraszámmal, de rengeteg egyéb tényező is bonyolította az eljárást. Czmerk György tanár úr végül kivezette süllyedő hajóját a viharos vizekből. A Szakmai Minősítő Testület nevében Lévai Péter által aláírt Minősítő Oklevélben a következő mondat szerepelt:

„Kiválóra minősített alapfokú művészetoktatási intézmény”

Ezután már fellélegezhetnek. Végre a szakmai munkára lehetett teljes erőből koncentrálni.

A 2007/2008-as tanévben is számos rendezvényen vettek részt a növendékek és tanáraik. Meghívást kaptak és emelték a rendezvények színvonalát például:

- Az Idősek Világnapján
- Az Idősek Otthonában tartott rendezvényen
- Karácsonyi ünnepélyen az Árpád és a Bárdos iskolákban
- A városi karácsonyi hangverseny a katolikus templomban
- A Magyar Kultúra Napján
- A Március 15-e tiszteletére rendezett ünnepségen
- A Bárdos iskola művészeti bemutatóján,
- A Szakképző iskolában tartott Város Napi rendezvényen
- A Talentum AMI Marcali növendékhangversenyén

A tanári fellépések sorában kiemelkedő volt Kállai Enikő, Lescsisin Marianna, Horváth Petronella, Kápolnás Mihály pedagógusok munkája, hiszen felvállaltak minden kíséretet, közreműködést.

A növendékekkel elért versenyeredmények a következők voltak:

- Balaton körüli megyék III. Vonóstralálkozója, Siófok, ahol Banicz Adrienn és Györfi Zsófia 1. helyezést értek el egyéni produkciókban.
- A XIII. Megyei Zongoratalálkozón, Barcsen Gémesi Evelin III. helyet, Sütő Viktor III. helyet és Horváth Milán is III. helyet szerzett.
- A Keszthelyi Helikon Versenyen Szíjártó Ágnes II. helyen végzett.

Olyan tehetséges és kiváló teljesítményt nyújtó tanulók kaptak év végén oklevelet versenyeredményeikért és kiváló szerepléseikért, mint:

Horváth Milán, Sütő Viktor, Gémesi Evelin, Banicz Adrienn, Györfi Zsófia, Bognár Gergő, Kengyel Tamás, Jámbor Zsófia, Wirth Eleonóra, Szíjártó Ágnes, Kovács Zoltán Csaba, Simon Kornél Marcell, Göndöcs Gergely, Kruch Martin, Dombai Gergő, Bozi Botond, Krafcsik Ágnes, Kovács Vivien, Kovács Péter, Szabó Zsolt.

A következő tanévben a rendezvények és fellépések száma kibővült. Az előző év fellépéseit megtartva további szerepléseken is bemutatkoztak, ezek közül még kiemelendő a Művészeti Malom, Szentendre, a kaposvári kiállítás megnyitó, az Ady Gimnázium ballagási ünnepsége, a Bárdos iskola nőnap rendezvénye, az Iskolanyitogató rendezvény, a lábodi, kaposvári, pécsi és csurgói növendékhangversenyeken való részvétel. Összesen 25 alkalommal léptek közönség elé.

Versenyeredményeik is bővültek, a IX. Megyei Négykezes Zongoratalálkozó, Barcson, 2009-ben, színvonalas játékáért II. helyezett lett:

- Steiner Adrienn és Gémesi Evelin
- Sütő Viktor és Sütő Erik
- Horváth Milán és Kengyel Tamás

A Somogy Megyei Zeneiskolák XXII. Kamarazenei Találkozásán Marcaliban:

- Ezüstminősítést szerzett: Simon Kornél Marcell, Dombai Gergő, Kruch Martin, Bozi Botond
- Aranyminősítést: Krafcsik Ágnes, Kovács Vivien, Kovács Péter, Szabó Zsolt, Bognár Gergő, Györfi Zsófia, Varga Viktor, Kovács Katinka
- Arany cum laude minősítést kapott: Horváth Milán, Kengyel Tamás, Sütő Viktor és Sütő Erik
- Arany summa cum laude minősítésben részesítették Kovács Zoltán Csabát, Györfi Zsófiát és Sütő Eriket, valamint Szöllősi Marcellt, Horváth Milánt és Kengyel Tamást.
- Tanári különdíjat kapott Kuti Béla tanár úr.
A Kamarazenei Találkozó fődíját az NKI zeneiskola nyerte el.

Régi hagyományt folytatva, a zeneiskola testülete minden évben kiemel egy különleges tehetséget. Ebben az évben külön elismerésben részesítették Kengyel Tamás növendéket, aki óvodás korától a középiskola befejezéséig zeneiskolásunk volt. Tanulóévei alatt több mint 70 fellépése volt, 9 különböző megyei versenyen szerepelt, ebből 7-szer díjat nyert.

A 2009/2010-es tanév lendületét már előrevetítették az azt megelőző évek. Olyan ívet rajzolt le a zeneiskola a képzeletbeli dicsőségtáblán, amely példaértékű volt.

- Balaton körüli megyék IV. Vonóstralálkozóján, Siófokon, Gelencsér Gréta ért el II. helyet.
- A XIV. Megyei Zongoratalálkozóról 1 arany, három ezüst, és 2 bronzminősítéssel tért haza sorrendben: Nagy Bianka, Varga Rebeka Kata, Steiner Adrienn, Sütő Erik, Sütő Viktor és Gémesi Evelin
- A keszthelyi Helikon Ünnepségek keretében 2010 áprilisában Horváth Milán ezüstminősítést, a fafúvós kamaraegyüttes pedig bronzminősítést kapott. Tagjai: Krafcsik Ágnes, Kovács Vivien, Kovács Péter, Szabó Zsolt, Györfi Zsófia, Bognár Gergő, Kovács Katinka és Varga Viktor
- A VIII. Országos Bartók Béla Hegedű-duó Versenyen, Vácon, I. díjat hozott el Kovács Zoltán Csaba és Szöllősi Marcell.
- I. Vikár Béla Szolfézs- és Népdaléneklési Versenyen, Siófokon, Varga Rebeka Kata II. helyet szerzett.
- A II. Dél-Dunántúli Vonósverseny kiemelt első helyével tért haza Kaposvárról Kovács Zoltán Csaba, III. helyet pedig Györi Zsófia kapott.

A fellépéseket tekintve folytatták a megkezdett utat, és a megszokott, hagyományos városi ünnepségek mellett közreműködtek a Dél-Dunántúli Regionális Innovációs Díj átadási ünnepségén, Kaposváron, a Bárdos iskola matematika verseny díjátadóján, az „Esti beszélgetések” című rendezvényen, a Polgári Kaszinó rendez-

vényén Kaposváron, a Vaszary Képtár kiállítás megnyitóján, a Zenepavilonban Nagyatádon, a Sziget Fesztiválon Budapesten.

Czmerk György tanár úr vezetői és Horváth Petronella tanárnő munkaközösségvezetői tevékenysége nyomán a tanulói létszám (hangszeres, előképző és szolfézs tanulókat egybevéve) mindig megközelítette a 300 főt.

Czmerk György tanár úr a 2007/2008-as tanévben vette át a zeneiskola vezetését. Az első évben, amikor a zeneiskola vezetője volt Gyuri bácsi, 297 tanuló járt képzésre. Ebből kis-előképzős, vagyis óvodás 73 fő, előképzős pedig 25 tanuló volt. 143 diák tanult hangszereken. Sajnos ez a szám minden évben kicsit csökkent. S noha komoly törekvéseket tettek az akkori és a mostani kollégák is a gyermekanyag bővítésére, jelentős eredményeket már nem érhetünk el. Okait a későbbi évek elemzéseiben érinteni fogom.

Tanár úr máig büszke tanítványaira, azokra is, akiket talán most – feledékenységből- nem említettünk. Néhány fotót mellékeltem anyagunkhoz, az emlékek felelevenítését segítő gesztusként.

2. 2010/2011-es tanévtől a 2014/2015-ös tanévig tartó időszak

Zeneiskolánk nagyon meghatározó egyénisége Ágh Lászlóné Horváth Petronella tanárnő. A következő oldalakban ő foglalja össze mindazt, ami közvetlenül a nagy költözés után történt a zeneiskola életében. Az azt követő években, 2014-ig ő vezette, igazgatta a zeneiskola életét.

Az ő gondolatai következnek: „2010 augusztusában kaptam a feladatot, hogy igazgatóhelyettesként irányítsam a zeneiskola szakmai munkáját. Az ezt megelőző három évben már munkaközösség vezetőként Czmerk György igazgatóhelyettes mellett sokat tanulhattam, és némi tapasztalatot szerezhettem az ebben a munkakörben szükséges feladatok elvégzéséhez.”

Ekkor a zeneiskola egy egyesített intézmény (Nagyatádi Köznevelési Intézmény) részeként működött, amely a három általános iskola (Bárdos, Árpád, Babay), a zeneiskola, az óvodák és a Pedagógiai Szakszolgálat integrálásával jött létre.

2011 tavaszán a zeneiskola a Széchenyi térről ismét új helyre került, a Baross Gábor utcába. A Bárdos iskola régi épülete egy uniós támogatás segítségével felújításra került, melyben helyet kapott a Bárdos, a Babay, a zeneiskola és a Pedagógiai Szakszolgálat is. 2013-ban a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ vette át a közoktatásban az irányítást. Az óvodák önkormányzati, a Pedagógiai Szakszolgálat megyei fenntartásba került, így az intézményt már csak a három általános iskola alkotja. (A zeneiskola a Bárdos iskola részeként működik.)

Időközben megjelentek más művészeti ágak: a Bárdos iskolában a néptánc, az Árpád iskolában a képzőművészet, amit már szabályozott iskolai keretek között oktattak. 2012-től a három művészeti ág közös irányítás alá került, mint alapfokú művészeti iskola. Az intézmény neve többszöri módosítás után jelenleg: Nagyatádi Bárdos Lajos Sport Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola.

„Új épületünk esztétikailag vonzó, modern külső megjelenése mellett a szakmai kívánalmak még nem valósultak meg teljes

mértékben. A mai napig vannak még megoldásra váró feladatok (pl. tantermek hangszigetelése). A kamaraterembe az egykor a művelődési házban tartott hangversenyzongora került. Ettől kezdve itt tartottuk hangversenyeinket és egyéb rendezvényeinket is.”

A Liszt Ferenc Emlékmúzeum 2011 őszén a Liszt-bicentenárium alkalmából kiadott Liszt Ferenc életéről szóló plakátsorozatot adományozott zeneiskolánknak. Egyértelművé vált, hogy az éppen díszítés nélküli kamarateremben a képek méltó helyre kerülnek, és a terem névadója Liszt Ferenc lett.

„Költözésünk után a saját növendékeink számára szervezett nyári táborokról le kellett mondanunk, mivel a zeneiskolai épületszárny a nyári napsütéses időben olyannyira felforrósodik, hogy nem alkalmas gyerekek oktatására. 2013-ban pattant ki az ötlet, hogy valamilyen külső helyszínen rendezzünk nyári tábort. Felmerült a bentlakásos, „igazi” tábor lehetősége is, de ennek több akadálya is adódott. Talán a legmeghatározóbb a magas részvételi díj, hiszen a szülők számára nagyon megterhelő lett volna, ha a tábor költségeit rájuk terheljük. Leginkább azért, mert tehetséges tanítványaink közt sok volt a hátrányos helyzetű. Végül találtunk egy erre a célra létrehozott pályázati lehetőséget, melyet elnyertünk, és lehetővé vált számunkra legjobb tanulóink egy hetes táboroztatása a Somogyszobon, a Mocz Erdészeti erdei iskolájában. A részvételi lehetőséget jutalomként osztottuk ki az évvégi ünnepélyen mindhárom művészeti ágban az ott tanuló diákoknak kiemelkedő munkájukért. A zenészek elsősorban kamarazenével készültek, az együtt muzsikálásra a táborban jó alkalom nyílt. A zenei foglalkozások között sok színes programmal igyekeztünk a gyerekek idejét kitölteni, pl. erdei kirándulások, Vilma Háza megtekintése, esti táncbál, stb...

A tábor végén nem maradhatott el a táborzáró gálahangverseny sem, itt minden résztvevő színpadra lépett. A 2014. júniusában megvalósult Művészeti Táborunk meghatározó élményévé vált a táborlakóknak. Évek múlva is szívesen emlékeznek vissza erre a programokban gazdag, tanulással teli egy hétre.”

„A zenei oktató-nevelő munkánkban továbbra is fontosnak tartottuk a zeneóvoda, mint a zeneiskola előképző 1. évfolyamának megszervezését. Ennek érdekében minden év szeptemberében bemutató foglalkozásokat tartottunk az óvodákban a nagycsoportos gyerekek számára. A zeneovis oktatás továbbra is az óvodák épületében folyt, ez lehetővé tette, hogy az óvodai életbe is bekapcsolódhassunk. Kis műsorokkal segítettük az óvodai programokat színesebbé tenni, (Karácsony, Farsang, Gyereknap...), így még szorosabb kapcsolat alakulhatott ki a zenetanár és a gyerekek, óvónők között. A következő évben a szülők szívesebben írták be a már iskolás gyermekeiket a zeneiskola előképző 2. évfolyamába is.”

Beiskolázási statisztikánk azonban erőfeszítéseink ellenére is sajnos csökkenő tendenciát mutatott. Ennek a létszámcsökkenésnek egyik oka a demográfiai csökkenés, de nem magyarázhatjuk kizárólag ezzel. A nyugdíjas zenetanárok csak korlátozott óraszámban taníthattak, ezért az egyes hangszerek óraszámait csökkenteni kellett, minek következtében az adott hangszerre felvehető növendékek száma is korlátozódott. Ezen kívül a kisebb tanulólétszám köszönhető annak is, hogy Nagyatádon számtalan új lehetőség kínálkozott a gyermekek szabadidejének eltöltésére (más művészeti ágak, új sportágak megjelenése, melyek már óvodás kortól kínálják a foglalkozásaikat). Valamint a kötelező iskolai elfoglaltságok, tanórák magas száma miatt a gyerekek

egyre leterheltebbek, egyre kevesebb idejük jut olyan tevékenységre, ami a foglalkozásokon való részvételen kívül még plusz időt is igényel (gyakorlás). Azért bízom benne, hogy Nagyatádon mindig lesznek olyan szülők és olyan gyerekek, akiknek fontos, hogy a zene életük részévé váljon.

A zeneiskola a benne folyó mindennapos tanítás és tanulás mellett ebben az időszakban is a város rendelkezésére állt, sok-sok különböző rendezvényen szerepeltette növendékeit, a zongoratanárok ellátták a kórusok kíséreteit. Fúvós zenekarunk állandó közreműködője volt a városi rendezvényeknek. Ők mindenféle technikai berendezések (hangosítás) nélkül meg tudtak szólalni akár szabadtéri programokon is. Zenekarunk létszáma ekkor 20-22 fő.

2012-ben alakult egy kamaracsoport, mely énekkarból és hangszeres kíséretből állt. „Eleinte csak gyerekek alkották az együttest, később hangszereikkel tanáraik is bekapcsolódtak. Mindannyiunknak nagy élmény volt gyerekek és tanárok együtt zenélése. A későbbiekben a zeneoktatáshoz valamilyen formában kapcsolódó felnőttek (szülők, volt diákok...) is csatlakoztak a kamaracsoporthoz. Műsorukon az óvodai bemutatók alkalmával gyerekdalok, egyéb fellépéseken népzenei feldolgozások szerepeltek.”

Tanévenként több növendékhangversenyt szerveztünk. Minden évben megrendezésre került az zeneovisoknak szánt Mikulás-hangverseny, hangszerbemutató, a Karácsonyi hangverseny és az Évzáró hangverseny. Új hagyományt indítottunk útjára: az Adventi hangversenyt a Református Templomban.

Nagyatád város intézményei gyakran hívták fellépni szólistáinkat, kamaracsoportjainkat. Évente mintegy 25-30 alkalom nyílt arra,

hogy fellépéseinkkel megmutassuk a zeneiskolában folyó munka eredményének egy részét:

- Szilvanap
- Hunyadi-nap
- Idősek Napja
- Zene Világnapja
- Aradi Vértanúk Napja
- Szociális Dolgozók Napja
- Városi Múzeum kiállításainak megnyitója
- Megemlékező műsor Liszt Ferencről
- Adventi Vásár
- Árpád iskola Karácsony
- Bárdos iskola Karácsony
- Karácsony, Idősek Klubja
- Karácsony, Szív Egyesület
- Idősek Karácsonya, Sportcsarnok
- Karácsony, Idősek Otthona
- Karácsony, Segesd Szociális Otthon
- Hátrányos helyzetű gyermekek Karácsonya
- Városi Karácsony
- Matematika verseny díjkiosztó
- Magyar Kultúra Napja
- Polgári Bál
- Bárdos bál
- Március 15-i ünnepség
- Város Napja
- Dalostalálkozó
- Bárdos iskola: Bemutatkozunk
- Hősök Napja
- Pedagógusnap
- Nemzeti Összetartozás Napja
- Bárdos iskola Ballagás

„Természetesen a versenyek sem maradtak ki a zeneiskolások életéből. Zongora tanszakunk különösen aktív volt ezen a téren, de a többi tanszakon is szép eredmények születtek.”

Versenyeredményeink (2010-2014)

Rév Livia Dél-Dunántúli Regionális Zongoraverseny, Kaposvár	II. hely (1 db) IV. hely (1 db) különdíj (4 db) tanári különdíj (1 db)
Somogy Megyei Furulyaverseny, Lengyeltóti	kiemelt arany (2 db) arany (1 db)
Somogy Megyei Zeneiskolák Zongora Négykezes Találkozója, Barcs	arany (5 db) ezüst (4 db) legsikeresebb zeneiskola díja (2011.)
Szanyi Irma Alapfokú Zongoraverseny, Székesfehérvár	arany+különdíj (1 db) arany (3 db) ezüst (5 db) bronz (2 db)
Somogy Megyei Rézfúvós Kamarazene Verseny, Lengyeltóti	ezüst (1 db)
Somogy Megyei Varró Margit Zongoratalálkozó, Barcs	arany+különdíj (1 db) arany (3 db) ezüst (9 db) bronz (5 db) tanári különdíj (1 db)
Somogy Megyei Zeneiskolák Kamarazenei Találkozója, Marcali	arany+különdíj (3 db) kiemelt arany (1 db) arany (2 db) ezüst (2 db) bronz (3 db) zeneiskolai különdíj (2014.)

Gyermán István Dél-Dunántúli Regionális Vonós Verseny, Kaposvár	arany (2 db)
Somogy Megyei Rézfúvós Verseny, Balatonföldvár	III. hely (2 db)
Nemzetközi Bartók Béla Zeneiskolai Zongoraverseny, Budapest	dicséret /3. hely (1 db)

Ezeket az eredményeket látva úgy gondolom, hogy a nagyatádi zeneiskola méltán vált elismert intézménnyé Somogy megyében. Ágh Lászlóné Horváth Petronella ezekben az években nyújtott tevékenysége kiemelkedő szakmai tudásról adott bizonyóságot.

3. A 2014/2015-ös tanév eseményei

A 2014/15-ös tanévben Szilágyiné Dorcsi Gabriella igazgató-helyettes vette át a Zeneiskola vezetését. Ágh Lászlóné Horváth Petronella tanárnő továbbra is a munkaközösség élén a művészeti, szakmai kérdésekben fogta össze a csapatot.

Ekkor a művészeti iskolánkban 166 fő vett részt zenei képzésben. Ebből 52 zeneóvodás Vargáné Fekete Ilona tanárnő irányításával ismerkedett a zene világával; fafúvós tanszakunkon 7 növendéket segített Kiss Adalbert tanár úr, gordonkán 21 diák tanult Lescsisin Marianna tanárnővel, 16-an voltak a hegedű tanszak tanítványai Kuti Béla tanár úr vezetésével. 21 rézfúvós növendékünket Horváth Endre tanár úr irányította és a 45 zongoristánkat 4 pedagógus – Ágh Lászlóné Horváth Petronella, Simonics Judit,

Vargáné Fekete Ilona tanárnők és Czmerk György tanár úr – készítette fel a tanév során. – mesélte Szilágyiné Dorcsi Gabriella. Két tanszakon – a gordonka és rézfúvós – külön csoportunk működött a háromfai Móricz tagiskolánkban. Szolfézs csoportjainkat Csányi Csilla és Vargáné Fekete Ilona tanárnők vezették. A tanév során számos rendezvényen léptek színpadra diákjaink iskolai ünnepélyeken, valamint a város, illetve a városban és a környező településeken működő szervezetek, egyesületek eseményein. Saját rendezvényeket is szerveztünk. 3 alkalommal növendékhangversenyt adtunk, ahol lehetőséget biztosítottunk a tanszakokon tanuló diákoknak tudásuk bemutatására. A legkiseb-
beknek hangszeres bemutatót tartottunk, és új kezdeményezésre nyílt zeneovis foglalkozásokon vehettek részt az érdeklődő szülők négy zene-óvodai csoportunkban. Pedagógusaink nagy jelentőséget tulajdonítanak a növendékek versenyeztetésére is. Az idei évben Budapesten, Barcson, Székesfehérváron és Marcaliban vettünk részt zenei versenyeken. A kiemelt munkát végző diákoknak ebben az évben egy-egy jutalomkottával köszöntük meg egész éves szorgalmukat, rendszeres részvételüket rendezvényeinken. Többek között Takács Sára, Andrási Eszter Zselyke, Andrási Károly Koppány, György-Dávid Sára, Spolár Patrik, Böhm Krisztina, Bagó Aliz, Maczinkó Gyöngyvirág, Szantner Tamás, Gara Janka Éva, Mátyás Letícia, Molnár Zsófia, Molnár Katinka, Szöllösi Marcell, Sütő Erik, Kovács Zoltán Csaba és Sütő Viktor voltak a legtehetségesebbek.

A Növendékhangversenyek sorában igyekeztünk minden kis és nagyobb tanítványt színpadra állítani, hiszen ezek a fellépések elengedhetetlenek és óriási élményt adnak a tanulóknak, szülőknek egyaránt. A tanulók felkészítésében a következő kollégák,

zenetanárok vettek részt: Kiss Adalbert (fafúvósok); Horváth Endre (rézfúvósok); Kuti Béla (hegedű)

A zeneovis növendékek rendhagyó bemutató foglalkozására is sor került ebben az időszakban. A város négy óvodájában működő zeneovis csoportok szüleiknek, nagyszüleiknek és az érdeklődő óvónőknek mutatták be a tanév során tanult zenei ismereteiket. A foglalkozásokat Vargáné Fekete Ilona tartja mindegyik óvodában, heti két alkalommal. A Csillagszem Óvoda intézményünk szolfézsstermében kap helyet, míg a Gyöngyvirág, Napsugár és Nyitnikék Óvodákban a helyszínen zajlanak a foglalkozások.

Balaton-parti zongoratalálkozóra került sor Balatonbogláron, 2015 tavaszán. Simonics Judit tanárnő és tanítványai egy kedves meghívásnak tettek eleget Balatonboglárra, az ottani zeneiskolába. A program szervezője Károly Zsófia zongora tanárnő volt. Simonics Judit tanárnő beszámolója a találkozóról: „A szakmai napunk csodálatosan sikerült. Szeretetteljes fogadtatásban volt részünk. Mindenki barátságos volt. Kávéval, üdítővel, pogácsával kínáltak minket. A gyerekeknek a zongorakurzust Egly Tibor zongoraművész tartotta. Számomra ez egyben egy továbbképzéssel is felért, a Művész úr szakmai hozzáértése, valamint humoros előadasmódja, a művek zenetörténeti háttérének pontos ismerete, lenyűgözött mindenkit. Annyira élvezetes és egyben szórakoztató volt, hogy még a szülők is ott maradtak velünk és meghallgatták Egly Tibor tanítását. Örömmel fedeztem fel, hogy tanítványaim nem vallottak szégyent, sőt bátran felvehették a versenyt mind tudásban, mind felkészültségben az ottani zongora-tanszak diákjaival. Felkészültségüket a kurzust vezető tanár is megemlítette, bár ő nem tudta, hogy Nagyatádon

létezik zeneiskola, de örül neki, hogy ennyi tehetséges gyermek van és ilyen minőségi munka zajlik intézményünkben.

Rendezvényeink közül érdemes megemlíteni a Somogy Megyei Zeneiskolák XXVII. Kamarazenei Találkozóját, amely Marcaliban volt 2015. április 11-én. Több díjat is elhozott iskolánk, öregbítve ezzel is hírnevünket.

Minden évben hagyományosan megrendezésre kerülnek különböző zenei találkozók, hangversenyek, koncertek. Ilyenek voltak a XII. Somogy Megyei Négykezes Zongoratalálkozó Barcsen, majd az Adventi hangverseny Nagyatádon a Református Templomban, Karácsonyi hangverseny az iskolában, III. Alapfokú Szanyi Irma Zongoraverseny Székesfehérváron.

2015. márciusában a Nagyatádi Bárdos Lajos Sport Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola zeneművészeti ágának pedagógusai „A hangszerek világa” címmel hangszerbemutatót szerveztek a város nagycsoportos óvodásainak, melynek helyszíne az intézmény kamaraterme és a hangszeres tantermek voltak. A rendezvényre közel 40 óvodás érkezett az óvónők kíséretében. A bemutató egy közös, a hangszereket felismerő interaktív foglalkozással kezdődött, melyet Vargáné Fekete Ilona tanárnő tartott, akit a gyerekek már jól ismertek a zeneovis foglalkozások alkalmából. Ezt követően minden zenei tanszak pedagógusa bemutatta az adott tanszak hangszereit, majd egy-egy növendék is megszólaltatta a hangszereket. A program második részében az óvodások a zeneiskola tantermeiben próbálhatták ki a megismert hangszereket, többek között a csellót, hegedűt, zongorát, trombitát, furulyát. A rendezvény zárásaként egy kis színezővel kedveskedtünk a zenekedvelő ovisoknak.

Külön említést érdemel, hogy a IV. Bartók Béla Nemzetközi Zeneiskolai Zongoraversenyen két tanulónk: Varga Janka (I. korcsoport) és Varga Rebeka Kata (III. korcsoport) képviselték iskolánkat. Az ország négy nagyvárosában (Pécs, Szeged, Debrecen, Budapest) megtartott területi válogatókon választották ki azokat a versenyzőket, akik Budapesten az Óbudai Társaskörben megrendezett döntőn szerepelhettek. Janka és Kata 2014 októberében vett részt Pécsen a válogatáson, ahonnan bekerültek a decemberi budapesti döntőbe. A korcsoportonkénti több mint ötven versenyző közül saját korcsoportjában Varga Janka a 9. helyen, Varga Rebeka Kata a 3. helyen végzett, amiért dicséret oklevelet kapott. Felkészítő tanáruk Ágh Lászlóné Horváth Petronella volt.

4. A 2015/2016-os tanévtől napjainkig

Gresa Livia gondolatai:

A 2015/2016-os tanév újabb változásokat hozott a zeneiskola életében. Ettől az időponttól kezdődően a művészeti iskola vezetője már nem kizárólag csak a „művészeti” ügyekkel foglalkozott. Ezeket a feladatokat sok más feladattal együtt belepakolták egy csomagba és rám bízta. Így szakmai igazgatóhelyettesként a Bárdos Lajos Sport Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola mindennapi életének koordinálása mellett (helyettesítések beosztása, a gyógypedagógiai feladatok, a fegyelmi ügyek között) ott lapult a legnagyobb kihívás is, a zeneiskola. Különös élmény volt megismerni zenetanár kollégáimat. Teljesen más világba csöppentem. Sokan úgy fogalmazzák ezt meg, hogy

„művészelkek” vettek körül. Mosolygós, kedves arcok, de érzékeny, nem „evilági” gondolkodók, akikkel szárnyalt muzsika.

A tanári gárda ettől az évtől jócskán megváltozott. Egy évig volt vezetője a művészeti iskolának Szilágyiné Dorcsi Gabriella tanítónő, aki az első, nem zeneművész vezető volt az intézményben. A 2015/16-os tanév első értekezletein, augusztusban már tudtuk, hogy Kuti Béla tanár úr Kaposváron folytatja munkáját. Hiánya felbecsülhetetlen volt, pláne úgy, hogy még egy óriási zenetanár, Czmerk György tanár úr is távozott a zeneiskolából, hiszen nyugdíjba vonult.

A zeneiskola munkaközösségének vezetője továbbra is Ágh Lászlóné Horváth Petronella tanárnő, aki nyolcad magával igyekezett kézben tartani az iskolát. Felelős vezető, aki szakmailag is tökéletesen átlátja az iskola vezetését. A 2010/2011-es tanévtől 4 éven át vezette, igazgatta a művészeti iskolát.

A 2015-ös évben költözött Nagyatádra és folytatta iskolánkban zenetanári pályáját Birkás Csaba hegedűművész, zenetanár úr. Csaba tehetsége lenyűgöző. Az első koncertek, kisebb fellépések alkalmával már elbűvölte Nagyatád közönségét és mindannyiunkat. Csaba bácsi végtelen szerény, halkszavú, szinte észrevehetetlen ember mindaddig, amíg meg nem szólal kezében a hangszer. Akkor elkezdődik a varázslat.

Többi kollégám már hosszabb, rövidebb ideje itt dolgozott, és vitték tovább a zene értékét. Ebben a tanévben utoljára foglalkozott Kiss Albert tanár úr zeneiskolás növendékekkel. Albert az 1988/89-es tanévben került a zeneiskolába, mint fafúvós tanár. Nyugdíjazása nem törte kedvét, minden rendezvényen jelen van, legyen az zeneiskolai, városi vagy egyéb rendezés, a zenére,

művészetekre kifinomult ember érzékenységével figyel és alkot véleményt. Felesége, Lescsisin Marianna tanárnő a legrégebb óta tanít zenét a mostani kollégák közül. Rugalmassága, életigenlése, tettekézsége a legfiatalabb kollégákon is túl tesz. Bájosan szétszórt, mindig van új ötlete. 1995 decembere óta tanárunk. Mindig lehet rá számítani fellépések, szereplések alkalmával. Szókimondása, humora, viccei felejthetetlenek.

A legifjabb kolléganőm, Simonics Judit még itt ült a zeneiskola egyik padjában, a Nagyatádi Zeneiskolában, és szorgalmasan tanulta a szolfézs órán elhangzottakat. 2010 augusztusában viszont már kollégaként köszönthették, mint zongoratanárnőt. Aprócska, mosolygós, gyönyörű hölgy, aki elveszett a tanítványai között. Szakmai felkészültsége, elhivatottsága annál érettebb személyiséget mutat. Zongoratermét a finomság szötte át. Apró virágok, tülldíszek, finom dekorációk sokasága a hatalmas zongora körül.

Csányi Csilla tanárnő a szolfézs rejtelseit kutatja a gyerekekkel. Visszaemlékező gondolataiban őszintén vall a népdalok szeretetéről. Az évek során több feladatkörben is helyt kellett állnia, mivel a nagy fluktuáció miatt egyre kevesebb gyermek járt szolfézsra. A napközis és a könyvtáros élet mindennapjait is kénytelen volt elsajátítani. Időnként külső helyszínekre, másik iskolákba is eljárt éneket tanítani. Kisebb-nagyobb sikerrel tette ezt. Énekhangját a kamaracsoportban gyakran megszólaltatta.

A zongora tanszak másik kiemelt bázisa Vargáné Fekete Ilona tanárnő. Ilike néni – ahogy a gyerekek hívják – szintén nagyon régi kötődéssel bír a zeneiskola felé. Ezt emlékeiben részletesen

leírja. Kitűnő szakmai tudással vezeti, tanítja kisdíákjait. Körülötte is zsonganak a tanítványok.

Horváth Endrével kapcsolatban hamar megtanultam, hogy noha lassan csoszogott végig a zeneiskola folyosóján, ő mindig naprakész volt. Bármilyen fellépésre igent mondott, vitte a gyerekeket és fújtak. Farsangon, városi ünnepségen, az iskolában, egyéb rendezvényeken. Csapatával egyszerűen kiállt az iskola elé és térzenét játszottak. Vagy éppen az iskola belső udvarán fújtak a gyerekek legnagyobb örömeire. Akkor még nem sokat tudtam romló egészségi állapotáról. Jól bírta, és jól kezelte tanítványait. Minden tanítványhoz értett, ahogy minden szólamot el tudott játszani a zenekarban. Nem volt gond, ha valaki hiányzott.

Zeneiskolánk iskolatitkára Nagy Gabika. A legszorosabb kapcsolatot a legbennfentesebbel érdemes tartani. Jól kiismerte magát az adminisztratív ügyekben, és ügyesen terelgette a gyerekeket, szülőket. Munkája éppen emiatt reggeltől sokszor késő estig húzódott. Minden fellépésen ott volt, megnézte a gyerekeket, kapcsolatot tartott a szülőkkel, kollégákkal.

Meg kell említenem Ritecz Réka néptánc tanárt is, aki – noha nem tartozott a zeneiskola tanárai közé – sokat segített nekik. Jó ritmusérzéke lévén gyakran kapott a kezébe ritmushangszereket és bizony be lehetett dobni a kamaracsoport zenészei közé. Nem utolsó sorban csodálatos énekhangjával is erősítette a csapatot.

Első „zeneiskolás” évem nagy kihívás volt. Művész ember nehezen fogad be új arcokat. Mégis viszonylag gyorsan felvettük egymás tempóját. Beletanultam az adminisztrációba, a szakkifejezésekbe, a zeneiskola életébe. A humor mindenben átvitt bennünket. Közös vacsorák, viccek, ajándékok, kedves szavak

lopódtak lassan be a munkánkba. Szép lassan új ötletek felé is nyúltunk, mert mindannyian láttuk, hogy egyre nehezebb gyermekeket toborozni. Sok falba ütköztünk. Néha éppen az osztálytanítók beszéltek le a gyerekeket és a szülőket, hogy ne jöjjenek zeneiskolába, művészeti képzésre, mert túl sok elkötelezettséget jelent.

Az első tanévemben teljes erővel igyekeztem még több életet vinni a zeneiskolába. Kollégáim partnerek voltak, csak akkor vagdalták le szárnyaimat, ha lehetetlenség volt felkészülni egy előadásra. A tanév során a hagyományos rendezvények mindegyikén részt vettünk. A beiskolázási kampányt ősszel újra kellett indítani. Aztán októberben azonnal a nyakunkon volt a Zene Világnapja és az Idősek Világnapja. Még ebben az októberi hónapban elvállaltuk a Nagyatádi Kórház Hospice Osztályának jótékonyági koncertjét. Meglátásom szerint nagyon jól sikerült a hangverseny, bár aulánk hangár jellege okoz problémákat a hangzás terén.

Elhatározásunk, hogy népszerűbbé tegyük a zenét a tanulók körében, töretlen volt. Interaktív énekórákat szerveztünk az alsósoknak. Egy-egy délelőtt egy tanítási óráról hoztuk ki a gyerekeket. A rutinos, alsós zeneiskolásokat kértük segítségül, akikkel már könnyen elvarázsolhattuk a kicsiket. Petronella néni felvezette az „éneklő Tücsköket”, közösen énekeltek, Simonics Judit kísért zongorán, Ilike néni pedig elbűvölte az egész kamaratermet gyerekestül, hangszerestül. Többi kollégám is belépett egy-egy hangszerrel, így színesítve a programot. Ezt a hagyományt nem hagytuk alább. Csakúgy, mint a hangszer-simogató foglalkozásokat, és a bemutató órákat. A mai kor gyermekének élmény kell, hogy akarjon valamit tenni.

Még ebben az évben volt egy pályázati lehetőség, amelyet azonnal megragadtunk. Kocsis Zoltán felhívására a Nemzeti Filharmonikusok „Úton a zene” című pályázatára jelentkeztünk, amelyet elnyertünk, így közel 200 tanulót vihettünk át a művelődési házba egy – szintén – interaktív zeneórára, előadásra. A legtehetségesebb zeneiskolásokból is válogathattunk a program keretében, így néhány gyermek „Kis-mester kurzuson” vehetett részt. Ezek egyéni foglalkozások voltak a Nemzeti Filharmónia zenészeivel, művészeivel.

A hangszerek hangolása minden évben elengedhetetlen. Több hangszerünket (csellók, hegedű) elküldtük javításra Szombathelyre, vagy ahol mesteremberre akadtunk. Nagyon égető probléma évek óta a hangszerek állapota. Ez a klimatikus viszonyainknak is köszönhető. Az épület hőszigetelése nem védi a hangszereket. kollégáim erről bőségesen írnak emlékeikben.

Innovatív gondolatok, megújulási törekvések

Megnyitottuk Facebook oldalunkat, amelyre közérdekű, a művészeti iskolai képzésre vonatkozó információkat, eredményeket töltünk fel. Tisztában vagyunk vele, hogy nem feltétlen áldásosak ezek a közösségi oldalak, de a felgyorsult és internetközpontú világunkban a tájékoztatás egyik formája mindenképpen a Facebook felülete. Nagyon sok szülő és tanuló kizárólag innen tájékozódik. A facebook felület sikeresnek bizonyult, hiszen nyomon követhető minden fellépésünk, eredményünk, fényképet közölhetünk, és tájékoztathatunk minden érdeklődőt.

A nagy tanáriban faliújságot raktunk ki a fontos információknak, hogy az egyéb tantárgyakat tanítók is értesüljenek a zeneiskola

programjairól. Aktívan vettünk részt a beiratkozáson. Fontosnak tartjuk, hogy a szülőket, tanulókat élő szóval tájékoztassuk a lehetőségekről. Reméltük, ha idejekorán kapcsolatba lépünk a szülőkkel és a gyerekekkel, többen jelentkeznek a művészeti képzésekre. A művészeti iskolában a beiratkozás a nyár folyamán is zajlik Nagy Gabriella iskolatitkárnál. A rendszeres értekezletek indokoltak egy ilyen intézmény gördülékeny működése érdekében. Havonta egy alkalommal tartottunk művészeti értekezletet, amelynek témái általánosságban a következők voltak:

- a tanév rendje, tervek, koncertek, zeneovisok kérdésköre
- mit jelent a minősítés, a tanfelügyelet, „Pedagógus életpálya modell” elindulásával a szakmai életút bemutatása mellett a szakmai megújulás kérdése is előtérbe került
- aktualitások az ünnepkörökben, tanítás nélküli munkanapok - tűzvédelmi oktatás
- pályázati kiírás, rendhagyó énekóra, hangversenyek, városi, járási, civil rendezvényeken való fellépések
- félévzárás, tanévzárás, bizonyítványok, tájékoztatók kitöltése, minősítésről tapasztalatok

Programjaink/fellépéseink:

- Október 1. A Zene és az Idősek Világnapja alkalmából rendezett ünnepségen való fellépés. Óriási élmény volt, hogy az ünnepségen Fejér Zoltán kollégánk testvére felajánlását adhatta át zeneiskolánknak. Ez egy csodálatos harsona volt, amelyet szívből köszönünk.
- Október 16. Nagyatádi Kórház Hospice Osztályának rendezett jótékonysági koncert

- Október 23. Városi ünnepségen - fúvósok fellépése
- November 5. Múzeumi kiállítás - megnyitó - fellépés
- November 13. A szociális munka világnapja - megnyitó
- November 30. Zeneovis Mikulás ünnepség, kamaraterem
- December 4. Az Éltes Mátyás általános iskolában - karácsonyi muzsika
- December 10. Karácsonyi koncert a református templomban
- December 15. Adventi muzsika és közös éneklés a kicsikkel (1-2. osztályosoknak),
- December 16. Karácsonyi növendékhangverseny az aulában
- December 17. Karácsony az idősek klubjában, fellépés
- December 18-19. Karácsonyi vásár a Művelődési Házban, fellépés
- December 22. Idősek karácsonya, sportcsarnok
- Január 22. A Magyar Kultúra Napja fellépés
- Február 25. Kiskoncert a kamarában
- Március 7. Hangszersimogató az óvodásoknak
- Április 7. Barcs zongoraverseny
- Április 9. Marcali zongoraverseny
- Április 11. Költészet napja fellépés
- Április 14. Beiratkozás, kamaraterem - ügyeletet tartottunk
- Április 15. Beiratkozás, kamaraterem - ügyeletet tartottunk
- Április 15. Úton a zene pályázat, előadás a művelődési házban. A rendezvényre a 2. 3. 4. 5. osztályos helybeli gyerekek, Árpád iskolások és a háromfai gyerekek érkeztek

- Április 15. 19 óra Bárdos-bál, fúvósok fellépése
- Április 23. Fúvószenekari találkozó Szigetvár
- Április 23. Múzeumi fellépés
- Április 25. Város napja fellépés
- Április 27. Kicsinyek koncertje a Bárdosban
- Április 29. Balatonszemes verseny, XIV. diákmuzsika
- Május 5. IV. Zongorahangverseny
- Május 17. Zeneovis tanévzáró
- Május 18. Zeneovis tanévzáró
- A háromfai zeneiskolás tanulók fellépése a helyi művelődési házban
- Június 1. Művészeti kiállításunk. Kosztrics Balázs tanulónk önálló kiállítása. A városi múzeumban fellépnek a gordonkások is, Lescsisin Marianna tanárnő felkészítésével
- Június 3. Városi pedagógusnap fellépés
- Június 8. Járási pedagógusnap fellépés
- Június 9. Tanévzáró hangverseny, jutalmak átadása, oklevelek, bizonyítványok
- Június 24. Délelőtt napközis tábor a művészeti tanárokkal
- Június 28. Délután napközis tábor a művészeti tanárokkal

Versenyeredményekről röviden:

- A Budapesten megrendezett Országos Zongoraversenyen Varga Janka, Ágh Lászlóné Horváth Petronella kolléganő tanítványa és Gara Janka Éva, Simonics Judit tanárnő tanítványai vettek részt. Varga Janka dicséretben részesült.

- Két tanulót beneveztünk a siófoki szolfézs és népdaléneklési versenybe, amelyre márciusban kerül sor. (Vargáné Fekete Ilona és Csányi Csilla növendékei) András Károly Koppány 80%-os teljesítménye kiemelkedő. Felkészítője Vargáné Fekete Ilona
- Balatonszemes, XIV. Diákmuzsika Hollósy Boglárka arany, Balla Laura, Hollósy Boglárka ezüst minősítést kaptak. Felkészítő Simonics Judit. Ugyanitt Ágh Lászlóné Horváth Petronella tanítványai Varga Janka és Nagy Bianka arany minősítést kaptak.
- Marcali Kamarazenei Találkozó: Gara Janka ezüst minősítés
- Varró Margit megyei Zongoraverseny. Hollósy Boglárka kiemelt nívódíj, felkészítő: Simonics Judit. Varga Janka és György – Dávid Sára kiemelt nívódíjat kaptak. Felkészítő: Ágh Lászlóné Horváth Petronella

Az év vége felé óriási problémával kellett szembe néznem, de hamar kiderült, ez évek óta probléma ebben az épületben. A második emelet, a hatalmas ablakok, a napfény együttesen akkora hőséget eredményez a zeneiskolában, hogy alig lehet kibírni. Képtelenség júniusban megmaradni ezekben a termekben. A hangszerek nem bírják a magas hőt, agyonszáradnak. A kisebb hangszereket lesötétített, vagy ablaktalan raktárakban ígyekszünk tartani. Ezen felül állandó gond a termek közötti hangszigetelés. Zenei táborra nem írtak ki pályázatot, így elhatároztuk, hogy a napközis táborban vállalunk tevékenységet. Azokat a gyerekeket, akiket a nyáriszünet első felében szerettek volna még felügyelet alatt tudni szüleik, napközben, reggel nyolc órától nevelők felügyelték és feladatokkal látták el. A zeneiskola tanárai közös énekléssel, daltanulással, tánccal és képzőművészeti foglalkozással

várták a gyerekeket. A világ egyik legszebb kórusa énekelhette csillogó szemmel és csilingelő hangon a „Sárga csikó” című népdalt. Óriási sikere volt. Aztán jött a játék, az arcfestés, a tánc, a fogócska.

A művészeti iskolákban térítési- és tandíjfizetési kötelezettség van az ott tanuló gyermekek szüleinek. Ezen összeget a Kaposvári Tankerület felé küldjük be, majd ebből a pénzből vásárolhatunk felszereléseket, vihetjük a gyerekeket versenyre, illetve ebből finanszírozzák a hangszerek javítását, pótlását és a zongorák hangolását is. Ehhez kérelmet kell benyújtanunk.

A tanév végi jutalomkották és könyvek részben a Kaposvári Tankerület, részben a Zeneoktatásért Alapítvány felajánlásából valósult meg, amely jutalmakat a tanévzáró koncerten adtuk át idén is. Ebben az évben köszöntük meg először egy szál virággal zenetanáraik munkáját a koncert végén a szülők és a tanítványok körében.

A 2016/2017-es tanév hasonló programokkal indult, mint az azt megelőző. Fellépéseink száma nem csökkent.

2016. augusztus 27.	Csurgó Sportcsarnok átadása	Horváth Endre és a zenekara
2016. augusztus 28.	Kaszó: Vadásznapi	Horváth Endre és a zenekara
2016. szeptember 3.	Somogyszob: Vilma-Nap	Kamarazenekar-AMI
2016. szeptember 10.	Erdészeti Konferencia Mocz-tanya	Kamarazenekar-AMI
2016. szeptember 17.	Nagyatád: Idősek Otthona est	Horváth Endre és zenekara

2016. szeptember 30.	Idősek napja Művelődési Ház	Horváth Endre és zenekara
2016. október 01.	Zene Világnapja	Horváth Endre és zenekara
2016. október 08.	Nagyatád: Richter Egészségváros	Horváth Endre és zenekara
2016. október 21.	Hospice Világnap	zeneiskola tanárai + kamara
2016. október 21.	Városi Múzeum Zsidó öröks. kiáll.	Ághné H. P. – Birkás Csaba
2016. november 18.	Szociális munka Világnapja	Horváth Endre és zenekara
2016. december 06.	Éltes iskola Karácsony	Horváth Endre és zenekara Lescsisin Marianna
2016. december 08.	Zeneovis Mikulás Ünnepély+ hangszerbemutató	Minden zenepedagógus
2016. december 13.	Interaktív énekóra	Minden zenepedagógus +hallg.
2016. december 14.	Református templom Karácsony	Minden zenepedagógus +hallg.
2016. december 14.	Fonalgyár karácsonyi koncert	Horváth Endre és zenekara
2016. december 15.	Idősek Klubja Karácsonyi műsor	Lescsisin Mariann és Horváth E.+hallg.

2016. december 16.	Növendékeink Karácsonyi hangv.	Minden zenepedagógus +hallg.
2016. december 20.	Ady Gimnázium Tehetségnap	Horváth Endre és zenekara
2016. december 21.	Bárdos iskola Karácsonyi műsor	4. osztályos hallgatók és tanáraik
2016. december 21.	Idősek Karácsonya (Sportszertnök)	Ágh Lné H. P. – kamaracsopot Birkás Csaba
2016. december 22.	Idősek Karácsonya	Ágh Lné Horváth Petronella Birkás Csaba Horváth Endre és zenekara
2017. február 17.	Bárdos iskola felsős Farsang	Horváth Endre és zenekara
2017. február 24.	Ipari iskola Szalagavató	Horváth Endre és zenekara
2017. április 05.	Négykezes zongora találkozó Barcs Kiemelt arany:	Varga Janka – Nagy Bianka
2017. március	Zongora tanszaki koncert kicsiknek	
2017. március 08.	Nőnap	Birkás Csaba – Sárközi Ferenc
2017. március 22.	„Kicsinyek hangversenye”	
2017. április 05.	Művészeti „Ki mit tud?” Kadarkút	

2017. április	Zongora tanszaki koncert	
2017. április 25.	Város Napja	Sárközi Ferenc Simonics Judt Birkás Csaba Ágh Lászlóné, Petronella Horváth Endre és zenekara
2017. május 05.	XV. Diákmuzsika Balatonszemes	
2017.május 10.	Csillagszem Óvoda bemutató óra	
2017. május 16.	Napsugár Óvoda bemutató óra	
2017. május 17.	Nyitnikék Óvoda bemutató óra	
2017. június 03.	Csurgó: Csusza fesztivál	Horváth Endre és zenekara
2017. június 14.	Árpád iskola alapítványi ünnep	Horváth Endre és zenekara
2017. június 16.	Csurgó, Uszodaavató	Horváth Endre és zenekara
2017. július 30.	Balatonmáriafürdő: Fúvószenekari Fesztivál	Horváth Endre és zenekara

Pedagógus minősítő eljárásban Vargáné Fekete Ilona tanárnő méretetett meg, és kiváló eredménnyel lépett a pedagógus II.-es fokozatba.

Versenyeredmények:

2017. április 05-én a Négykezes zongora találkozón, Barcson kiemelt arany minősítést szerzett Varga Janka és Nagy Bianka tanítványunk.

2017. május 05-én, a XV. Diákmuzsikán Balatonszemesen Varga Janka-Nagy Bianka, akik Ágh Lászlóné tanítványai, arany minősítést szereztek. Simonics Judit tanárnő tanítványa Hollósy Boglárka szintén, és hasonló ragyogó eredményt ért el Vargáné Fekete Ilona két növendéke, Andrási Koppány és Andrási Zselyke.

Ez az év újabb szomorúságot is hozott. A rossz hír hozója egyik tanítványunk volt. Kuti Béla bácsi, aki ekkor már évek óta a Kaposvári Liszt Ferenc Zeneiskola tanáraként tevékenykedett, súlyos betegségben szenvedett. Még ebben az évben elhunyt. Fájdalmasan gyönyörű gesztus volt a kaposvári zeneiskolásoktól, hogy százötven nárciszbagymát ültettek el a kaposvári Városligetben Kuti Béla tanár úrra emlékezve.

A 2017/2018-as év rendezvényei

szept. 28.	„A harmonika világa” Kéméndi trió szereplésével (Zeneiskolás és általános iskolás gyermekeket hívtunk meg mindhárom intézményből a 3 előadásra).
okt. 2.	Zene világnapja (Lescsisin Mariana, Birkás Csaba) Idősek napja (Lescsisin Marianna, Birkás Csaba)
okt. 19.	Nagyatád: Rákellenes Liga orvosi előadás: Sárközi Ferenc – Vargáné F. Ilona és növendékei Andrási Eszter Zselyke és Andrási Károly Koppány

okt. 27.	Csurgó Református templom hangverseny (Vargáné Fekete Iлона és hallgatói)
nov. 11.	Bárdos bál (Ágh Lászlóné Horváth Petronella, Birkás Csaba)
nov. 24.	Szociális munka világnapja Művelődési Ház (Sárközi Ferenc és hallgatói)
dec. 05.	Hangszerbemutató előképző osztályoknak (zeneiskola hallgatói és tanárai, Zeneovis Mikulás ünnepség (Vargáné Fekete Iлона és hallgatói)
dec. 06.	Mikulás ünnepség Éltés Mátyás Ált. Isk. (Horváth Endre és hallgatói, Lescsisin Marianna és hallgatói)
dec. 09.	Szív Egyesület Adventi ünnepség (Ágh Lászlóné, Birkás Csaba, Lescsisin Marianna, Simonics Judit)
dec. 11.	Prológ Alapítvány (Birkás Csaba és Lescsisin Marianna)
dec. 13.	Adventi hangverseny a Református templomban (kamara)
dec. 14.	Idősek Otthona Karácsonyi hangverseny (Lescsisin Marianna és hallgatói)
dec. 18.	Karácsonyi hangverseny (zeneiskola hallgatói)
dec. 20.	Idősek karácsonya a sportcsarnokban (kamara, Birkás Csaba, Ágh Lászlóné, Simonics Judit)
dec. 21.	Fészek Lakóotthon Karácsonyi ünnepség (Horváth Endre és hallgatói)
dec. 22.	Bárdos iskola Karácsonyi ünnepség (Simonics Judit kísér)

jan. 19.	A Nagyatádi Kulturális Központ ZOOM c. fotókiállításának megnyitóján szerepelt: Birkás Csaba és Lescsisin Marianna
jan. 25.	Növendékhangverseny (Simonics Judit és növendékei)
febr. 15.	Művészeti képzés bemutató foglalkozások óvodások és szüleik részére
febr. 19.	Filharmónia vendégszereplése „Magyar népi hangszerek, hangszeres magyar népzene” Zengő együttes szereplésével.
márc. 08.	Filharmónia vendégszereplés „50 perc alatt a föld körül” Talamba együttes közreműködésével
ápr. 07.	Dél-Somogyi Dalostalálkozó - Vegyeskar kíséret (Ágh Lászlóné Horváth Petronella)
ápr. 11.	Művészeti Ki mit tud? Kadarkút Simonics Judit és Vargáné F. Ilona növendékei: Kliment Zalán Hunor kiemelt arany minősítés, Hollósy Kamilla ezüst minősítés, András Eszter Zselyke – András Károly Koppány arany minősítés
ápr. 25.	Város napja - Vegyeskar kíséret (Ágh Lászlóné Horváth Petronella)
ápr. 27.	Házi hangverseny (Vargáné Fekete Ilona – Sárközi Ferenc hallgatói)
ápr. 28.	Somogy Megyei Zeneiskolák XXX. Kamarazenei Találkozója – Marcali Fülöp Dzsesszika-Varga Janka - bronz minősítés
márc. 09.	Sárközi Ferenc minősítése
márc. 27.	Növendék-hangverseny (Ágh L.né H.P., Birkás Csaba, Lescsisin Marianna és Simonics Judit növendékei)

máj. 04.	XVI. Diákmuzsika – Balatonszemes Varga Janka - kiemelt arany minősítés Kliment Zalán Hunor arany minősítés, Hollósy Kamilla bronz minősítés
máj. 11.	Dalostalálkozó (segítőként részt vett a zeneiskola teljes személyi állománya.)
máj. 17.	Zeneovis tanévváró (Vargáné F. Ilona 3 csoporttal) Tanszaki hangverseny (Ágh L.né H.P, Birkás Csaba, Lescsisin Marianna, Simonics Judit és növendékei)
máj. 19.	A Barcsi Vikár Béla Művészeti Iskola 50 éves jubileumi gála hangversenyén vendégként részt vett: Lescsisin Marianna és Kiss Albert.
máj. 29.	Napsugár Óvoda koncert (kamara, Ágh Lászlóné Horvát Petronella vezetésével: Lescsisin Marianna, Birkás Csaba, Sárközi Ferenc)
máj. 31.	Nyitnikék Óvoda kiskoncert
jún. 01.	Pedagógusnap - Fülöp Dzsesszika, Varga Janka
jún. 04.	Gyöngyvirág Óvoda kiskoncert
jún. 05.	Csillagszem Óvoda kiskoncert
jún. 07.	Tanévváró hangverseny és bizonyítványosztás (zeneiskola hallgatói)

Versenyeredmények:

ápr. 11.	Művészeti Ki mit tud? Kadarkút Simonics Judit és Vargáné F. Ilona növendékei) Kliment Zalán Hunor kiemelt arany minősítés, Hollósy Kamilla ezüst minősítés, András Eszter Zselyke – András Károly Koppány arany minősítés
----------	---

ápr. 28.	Somogy Megyei Zeneiskolák XXX. Kamarazenei Találkozója – Marcali, Fülöp Dzsesszika-Varga Janka - bronz minősítés
márc. 27.	Növendék- hangverseny (Ágh Lászlóné Petronella, Birkás Csaba, Lescsisin Marianna és Simonics Judit növendékei)
máj. 04.	XVI. Diákmuzsika – Balatonszemes Varga Janka - kiemelt arany minősítés, Kliment Zalán Hunor arany minősítés, Hollósy Kamilla bronz minősítés

A „versenyeredmények” másik köre a pedagógus minősítés. Tudjuk, ez nem verseny, de komoly megmérettetés. Két kollégánk van már túl a minősítési eljáráson. Vargáné Fekete Ilona tanárnő és Sárközi Ferenc tanár úr. Mivel mindketten sikeresen teljesítették az elvárt követelményeket, pedagógus II. fokozatba léphetnek. Az utóbbi évek tanügyi eljárásaiban, a pedagógusok életében kiemelt kérdés a pedagógus életpálya. Nagy feladat ez számunkra. Mi, akik ezen túl vagyunk, már látjuk a kihívásait, a szigorú szakmai előírásokat, a szükséges felkészültséget, a mérhetetlen sok papírmunkában rejlő idegörlő robotot. A végén aztán kimondjuk: „Megérte!”

Intézményünkben is kötelező az önértékelés elvégzése. Ezek a feladatok teherként jelennek meg, nehezen készülnek rá a kollégák. Elvégzésük, meglétük viszont kötelező.

Ahogy minden évben, problémát okoz a térítési- és tandíjak beszédése, mivel a szülőket nem kényszeríthetjük a befizetésekre, néhány tétel rendezetlen maradt. Ez évről évre egyre nagyobb gond lesz. Egyéb szankciókat (bizonyítványok visszatartása, gyermek kiírása) nem kivitelezhető szakmai és jogi okokból sem.

Néha emiatt veszítünk el tanulókat, mert a díjak miatt a szülők nem íratják be őket a képzésre. Nagycsaládos kedvezmény már megszűnt, a sajátos nevelési igény pedig csak némely esetben ad felmentést a fizetési kötelezettség alól. A szülők anyagi helyzete, a hátrányos helyzet igazolása ad módot a kedvezményekre.

Ebben az évben is évzáró hangversennyel zártuk a tanévet, ahol kiosztottuk a jutalmakat, és 5 végzős tanulótól búcsúztunk. A fúvós tanszak Horváth Endre tanár úr betegsége miatt egyre nehezebben működött. Segítségre és másik karvezetők igénybevételére volt szükség. A fellépéseken még rögzítettük Endre bácsi nevét, de sok esetben már nem ő állt a zenekar élén. Néha felcsillant a remény, hogy jobban van, aztán jöttek a rossz hírek. 2018. januárjától tartós táppénzen volt, mígnem 2018. júniusában örökre búcsút vettünk tőle. Temetésén egyik növendéke fújta az II Silencio-t. Endre már az égi zenekarban játszik. Foglalkozásait itt a Földön Szehágel Balázs zenetanár helyettesítette, aki Barcsról érkezett hozzánk.

Összefoglalva, mindig vannak újdonságok és előrelépések, de sok küzdelem is. A gyermekek toborzása, főleg a zeneóvodai foglalkozások fejlesztése, további bővítése a legnagyobb kihívás. Ebben Vargáné Fekete Ilona tanárnő és Sárközi Ferenc kolléga kiemelt munkát végzett, de minden kolléga igyekezett ebben segíteni.

Az 5. tíz év utolsó éve is meghozta a maga változásait. Simonics Judit tanárnő a sümegi művészeti iskolában folytatja zenetanári teendőit. Az életet nem lehet visszafordítani. Teret kell engedni a fiatalok szárnyalásának, tolerálni és segíteni őket a továbblépésben, az új utakban. Hiányát mindannyian érezzük, de reméljük,

hogy boldog és elégedett jövő előtt áll. A kiváló művész kolléga tanítványainak további tanítása feladta a leckét. A gyerekek zongoraóráit Kollonay Zoltán zongoraművész-zenetanár úr látja el óraadóként. Zoltán örömmel vállalt iskolánkban zongorakíséretet és remélhetőleg hamarosan önálló zongoraesttel is megajándékoz bennünket. A rézfúvós tanulóink oktatását szintén óraadó kollégára bíztuk. Lengyeltótiából kaptunk erősítést Gáspár Sándor tanár úr személyében.

A fiatalok zenei nevelésének az eddigieknél is nagyobb támogatása céljából az Emberi Erőforrások Minisztériuma a köznevelési intézmények számára hangszerfejlesztési programot indított, mely során az iskolák állami támogatás segítségével lehetőséget kapnak megfelelő hangszerek beszerzésére, meglévő hangszereik javítására, felújítására. Ennek a programnak a keretében iskolánk 331 ezer forint támogatásban részesült. Az új hangszerek, felszerelések és eszközbeszerzéseket a Kaposvári Tankerületi Központ megkezdte. Új pianínó, és egyéb vonós, fúvós hangszerek érkeztek.

Ebben az évben egyre több alkalmat ragadtunk meg arra, hogy a városban is népszerűsítsük a komoly zenét. Felléptek nálunk Villányi Dániel, Ferge Béla, Gonda Katalin és Balatoni Péter zongoraművészek. Az egyik koncertünk alkalmával két csodálatos rézfúvós hangszert ajándékoztak iskolánkunknak. Köszönet érte.

A Pécsi Filharmónia koncertsorozatát idén is el tudtuk indítani. Több, mint 200 tanuló vásárolt három alkalomra szóló bérletet mindössze 1000 forintért. A sorozat első részében a jazz műfajával ismerkedhettek tanítványaink interaktív formában. Moderátor Oláh Dezső művész. A második alkalommal vendégünk volt a Harmónia Vonósnégyes, akik szintén érdekes,

interaktív előadás keretében mutatták be a hegedű történetét. Moderátor Hóbárné Büttner Orsolya hegedűművész- zene tanár volt, aki – nem mellesleg – Nagyatádról származik, és itt kezdte zenei pályafutását zeneiskolánkban. A harmadik előadás során a Vivat Bacchus együttest hallhatják tanulóink, akik egy hat tagból álló acappella énekegyüttes és a borról, a vidámságról szól műsoruk. Rendkívül fontosak ezek a találkozások a zenével, különösen a komolyzenével.

2018-19-es tanév megvalósult és tervezett programjai

2018. november 21. 13:00	Ifjú Zenebarátok találkozója Csurgó Zongorán játszott: Milánkovics Martina és Fuisz Soma Máté
2018. november 30. 17:00	Növendékhangverseny
2018. december 06.	Fotókiállítás megnyitón szerepelt: Ágh Lászlóné Horváth Petronella, Birkás Csaba, és Lescsisin Marianna zenepedagógus
2018. december 14. (péntek) 10:00	Éltes iskola Mikulás ünnepe. Szerepelnek: Oláh Boglárka gordonka Jancsó Zsófia gordonka Kiss Maja gordon Milánkovics Martina hegedű
2018. december 14. délelőtt 10:00	Karácsonyi szereplés, gyertyagyújtás

2018. december 21. (péntek) 10:00	Bárdos Karácsony, szereplés
2019. február 08.	VI. Somogy megyei Furulyaverseny Sárközi Balázs Ezüst fokozat Supák-Kiss Bálint Kiemelt Arany fokozat
2019. február 13. 17:00	Iskolanyitogató - hangszersimogató a leendő 1. osztályosok és szüleik részére
2019. február 18. 10:55	Filharmónia 2. bérletes előadása Hóbárné Büttner Orsolya és a Harmónia Vonósnégyes

Várható szereplések:

2019. április	Tanzaki növendékhangverseny (Vargáné Fekete Iлона és Sárközi Ferenc tanítványai)
2019. április 25.	Város Napja - tervezett fellépés
2019. május 3.	A Nagyatádi Zeneoktatás 50 éves évfordulója
2019. május	Növendékhangverseny többi tanzak hallgatói számára
2019. június	Tanévzáró hangverseny a növendékekkel

Versenyeredmények:

2019. február 08.	VI. Somogy megyei Furulyaverseny Sárközi Balázs Ezüst fokozat Supák-Kiss Bálint Kiemelt Arany fokozat
-------------------	---

Versenyek, amelyek nem valósultak még meg, de elküldtük a jelentkezési lapokat:

2019. április 03.	XVIII. Varró Margit Megyei Zongoratalálkozó Barcs, Fuisz Soma Máté, Milánkovics Martina, Kolics Holli, László Abigél
2019. április 10.	XV. Területi Négykezes Verseny Nagykanizsa Kolics Holli és László Abigél
2019. április 12.	XVII. Diákmuzsika Balatonszemes Fuisz Soma Máté, Fülöp Dzsesszika, Kliment Zalán Hunor, Lovász Luca, Milánkovics Martina

Tanévünk kiemelkedő eseménye az 50 éves évforduló méltó megünneplése. A második félévünk gyakorlatilag minden gondolata a készülődésről az emlékek gyűjtéséről a kapcsolatfelvételtől szól. Rendkívül sok órát töltöttünk fényképek, régi bizonyítványok, kották, naplók, törzskönyvek lapozgatásával. A legnagyobb kihívást mégis a százéves hangversenyzongoránk jelentette.

A csodálatos hangszer igazi ékszere iskolánknak. A korából adódóan sok vihart megélt hangszer kisebb-nagyobb felújításokon, hangolásokon esett át az elmúlt évtizedekben, de igazi, nagy „generált” eddig még nem hajtottak végre rajta. A „szívműtétre” ebben az évben került sor. Hálával tartozunk a Nagyatádi Önkormányzatnak és Ormai István polgármester úrnak, hogy figyelmet és anyagi erőforrást biztosítottak a zongoránk felújítására. Sokan talán nem ideillőnek tartják, de fontosnak tartom megemlíteni, hogy nem csak zenepedagógusok, hanem technikai személyzet is segíti minden évben kollégáim munkáját. Ha kicsit visszanyúlok az időben, sokan emlékeznek Gyarmati Bernadett, Nádai Ágota, Horváthné Greller Piroska, Zsiga Karolina, Béres Jánosné és a már említett Nagy Gabriella tevékenységére. Mindannyian ennek az iskolának a „családtagjai”, akárcsak a takarítónénink, Orosháziné Csordás Melinda. Sok köszönet illeti Gottwald Ildikó pedagógiai asszisztentst is, aki a gyerekek kíséretében nyújtott nagyon sok segítséget az utóbbi években.

Néhány bekezdéssel korábban Ágh Lászlóné Horváth Petronella tanárnő említést tesz az egyre fogyó gyermekanyagról. A számok időnként nem azt tükrözik, ami a valóságban van. Talán elszomorító némely esetben, hogy csökken a gyermeklétszám. Ennek okait kötetünkben sokszorosán körbejártuk.

Ha a 2007/2008-as tanévtől végig nézzük a tanulói létszámokat, fogyást mutat. A legstabilabb tanszakunk a zongora, amelyet kiváló zongoratanárokkal, enyhe fluktuáció mellett sikeresen viszünk. Minden tanévben 40-50 fő körüli a tanulói létszám. A vonósok hasonló stabilitást mutatnak, köszönhető ez hegedűtanárunknak és népszerű a cselló is, bár tanárnőnk már csökkentett óraszámában dolgozik. A rézfúvós tanszak 20 fő körüli éves száma

az utóbbi két évben csökkent Endre bácsi betegsége és halála miatt. Óraadóval pótoljuk és biztosítjuk a további munkát. Köszönet érte. A fafűvös tanszak Kiss Albert munkássága mellett 20-22 tanulóból állt. Nyugdíjazása után az óraszámával együtt felére csökkent a gyermeklétszám is, amelyet Sárközi Ferenc 3 év alatt újra 19 főre emelt. A kamarazenei foglalkozások népszerűsége töretlen, reméljük, mindig tartani fogjuk a 20 fő körüli számot. Nagyobb ingadozást mutat az előképző 2007 óta. A 2014/15-ös mélypont után (6 tanuló) 30 főre is felugrott a létszám, de újabb csökkenést tapasztaltunk. Óvodásaink toborzása a legégetőbb, legfontosabb tevékenység. 2007-ben 73, majd ez a szám leesik 24-re is, de pár éve tartjuk a 40 fő körüli számot.

Okok között a zenetanárpótlás is megtalálható. Amennyiben a hiányzó munkaerőt nyugdíjas vagy óraadó kollégával tudjuk megoldani, az eleve lekorlátozza a megengedhető gyermeklétszámot is. (Az utóbbi években általában 2-2 óraadót és 1 nyugdíjast alkalmaztunk a törzsgárda mellett.) Az elmúlt évek változásai, haláleset, nyugdíjba vonulás, csökkentett óraszámú munkavégzés nyugdíjazás előtt álló kolléganő esetében, mind odavezet, hogy kevesebbet tudunk vállalni, mint kellene.

A demográfiai mutatók sem pozitívak, ezen kívül nagyon sok a bejárós tanuló, akik a buszközlekedés miatt a délutáni foglalkozásokon nem mindig tudnak megjelenni. Évről évre magasabb a hátrányos helyzetű gyermekek száma. Tapasztaljuk, hogy a kitartás, a nyitottság, a teherbíró képesség, a családi minta, az értékek megélése, felismerése minden családban más. Billen pozitív és kevésbé pozitív irányba is a döntés. A következő gyermeknevelés kevés igazán szép példáját tapasztaljuk meg mai világunkban. De természetesen mindig vizsgálnunk kell a másik

oldalt is. Megfelelő szakember gárda áll rendelkezésre? Megtaláljuk a hangot tanítványainkkal? Tudunk kellően motiválni, elismerni, követelni szeretettel? És a harmadik oldal: a tárgyi feltételek, a jó hangszerek, az épület, az időbeosztás és sorolhatnám. Fogyunk. Mindig akadnak tehetségek, akik tovább lendítik a lelkesedést, dicsőséget, hírnevet hoznak iskolánknak. Sok tanítványunkra lehetünk igazán büszkék. Csatos fiúk, Kováts Péter, Maronics Melinda, Büttner Orsolya, Simonics Judit, Sütő fiúk, Kengyel Tamás, Gara lányok, Kovács Zoltán, de a sort folytathatnám mostani tehetségekkel is. Kicsikkel és nagyokkal, régiekkel és újakkal... Nem lehet mindenkit felsorolni, de mindenkinek jut eszébe egy-egy név, akire méltán büszke.

Rátok is gondolunk, akik ezt a kiadványt kezetekbe vettétek!

5. Emlékek gyűjteménye

Fél évszázad alatt egy-két ezer tanuló megfordult a zeneiskola falai között. Lecserélődtek az öreg hangszerek, bővült a zenei kínálat. Több száz kisebb, nagyobb fellépés mutatta a tanulók fejlődését, szorgalmát. Közel 60 zenepedagógus, művésztanár foglalkozott hosszabb-rövidebb ideig a növendékekkel.

Amikor felmerült bennünk az 50 éves évforduló ünneplése, és újtára indítottuk a hírt, sokan jelentkeztek emlékekkel, fényképekkel, bizonyítványokkal. Óhatatlanul előtörték belőlük a régi emlékek, tanáraik szava, a gyakorlások, a szolfézsórák, a versenyek izgalma. A régi zeneiskola illatáról, a csendes parkról, majd a változó helyszínekről meséltek. Mindenkinek adott valamit az a néhány év, amit itt töltöttek, amíg itt tanultak. Sok gondolatot le lehetne írni.. Szemezgettünk...

A következő oldalakon régi és jelenlegi tanítványok és kollégák szavait, sorait olvashatják. Szívből jövő szavakat, kedves emlékeket.

Szerkesztette, összeállította: Gresa Livia

Szíjártó Ágnes

Amiért az egyik leghálásabb vagyok a szüleimnek, az az, hogy beíratk 6 éves koromban a nagyatádi zeneiskolába. Mindez 1996-ban kezdődött és 2006-ig tartott. Itt számos lehetőség adódott, hogy tanuljak, és hogy másokkal is együtt zenélhessek: csellóóra, zongoraóra, szolfézs, zeneelmélet, zenekar, kamara-foglalkozások, táborok. 12 évig jártam a zeneiskolába, ami alatt voltak olyan évek, hogy a hét minden délutánját a zeneiskolában töltöttem, így gyakorlatilag itt nőttem fel. Számomra sokkal többet jelentett ez az időszak a zeneóráknál. A csellótanárom, Marianna néni igazi, felnőtt barátom lett és a zenélés egy olyan

nyelvet adott az érzéseim kifejezésére, amire más módon nem voltam képes. A zene még a mai napig fontos része az életemnek, és nem felejttem el, hogy ehhez az alapok a nagyatádi Zeneiskolához kötődnek. Nehéz összefoglalni mindazt, amit itt kaptam, de az biztos, hogy örök életre szól.

Simonics Judit

A zene iránti nagyfokú szeretetemnek köszönhetően már gyermekkoromban megfogalmazódott bennem a zongoratanárság gondolata, hiszen mindig is szerettem segíteni másoknak, valamint örömet szerezni a zenéléssel. Tanári hitvallásom egyik fontos célja, hogy maradandó értékű tudást adjak át tanítványaimnak, melyet az élet különböző szituációiban is alkalmazni tudjanak majd. 2006-ban végeztem a Pécsi Művészeti Szakközépiskolában, majd ezt követően a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Kar főiskolai képzésén zongoratanár és kamaraművész szakán tanultam. 2010-ben fejeztem be a főiskolai tanulmányaimat és még ezen év őszén elkezdhettem tanítani a Nagyatádi Bárdos Lajos Sport Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolában zongoratanárként. Úgy éreztem, hogy még szeretném tovább képezni magam, ezért 2012-ben jelentkeztem a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karának egyetemi képzésére, melyet 2013-ban sikeresen elvégeztem.

A Nagyatádi Bárdos Lajos Általános Iskola, Sportiskola és Művészeti Iskola sokkal többet jelent számomra, mint egy régi kedves munkahely, hiszen fontos indulópont volt az életemben. Gyermekként itt kezdtem meg zenei tanulmányaimat, számos versenyen, növendékhangversenyen szerepeltem és a sikerélmények tovább motiváltak a zenei tanulmányaim magasabb szinten való folytatására. Pedagógusként pedig mondhatni, hogy második

otthonommá vált a zeneiskola, hiszen időm nagy részét ebben az intézményben töltöttem el. Nagyon jó volt abban az iskolában kezdő pedagógusként munkába állni, ahol egykor engem is tanítottak. Minden kollégám nagyon barátságos és segítőkész volt velem, amely megkönnyítette a pályakezdésem elejét. Tehetségesebb növendékeimmel minden évben részt vettünk különböző zongora és kamaraversenyeken. Szerencsésnek érzem magam, hogy ennyi kiemelkedő növendéket taníthattam. Megemlítenék olyan volt tanítványokat, akik sikeresen vettek részt versenyeken: Vass Dorottya, Mátyás Letícia, Gara Janka Éva, Hollósy Boglárka, Hollósy Kamilla, Balla Laura, Kliment Zalán Hunor.

Eredmények:

- VII. Országos Ferenczy György Zongoraverseny (Budapest): részvétel
- Rév Livia Dél-Dunántúli Regionális Zongoraverseny 2010.(Kaposvár): különdíj
- Varró Margit Somogy-megyei Zongoraverseny 2011, 2012, 2014, 2016, 2016 (Barcs): kiemelt nívódíj, 2 arany, 2 ezüst és 1 bronz
- Somogy Megyei Iskolák Kamarazenei Találkozója 2014, 2016 (Marcali): 2 arany, 1 ezüst
- Hermann László Regionális Zongoraverseny 2012, 2014, 2016 (Székesfehérvár): 1 arany, 2 ezüst, 1 bronz
- Diákmuzsika Zenei Találkozó 2016, 2017, 2018 (Balatonszemes): 1 kiemelt arany, 2 arany, 1 ezüst, 1 bronz
- „Ki mit tud” Verseny Klasszikus Zenében 2018 (Kadarkút): 1 kiemelt arany, 1 ezüst

Növendékeim számos iskolai, valamint városi rendezvényen szerepelhettek. Hagyományteremtő szándékkal pályakezdésem elejétől fogva karácsony alkalmából zenei estét és csoportos foglalkozást tartottam tanítványaimnak. Iskolai és városi rendezvények, jótékonysági események alkalmával a programokban közreműködtem, ahol számos alkalommal szóló, vagy kollégáimmal kamaraprodukcióban léptem fel. Felejthetetlen élmény számomra Petronella Kamaracsoportja, melyben a tanárok és diákok együtt zenéltek. Komolyan veszem a zenére való tanítást és minden növendékem szerepléséért felelősnek érzem magam. Célom, hogy kialakítsam az igényüket a célravezető gyakorlási módok elsajátítására és a művekkel kapcsolatos tudnivalók megszerzésére, hogy később önállóan is boldoguljanak. Mindig szeretettel fogok visszagondolni a zeneiskolában eltöltött időkre.

Kutiné Majnay Judit, Kuti Béla tanár úr felesége

Nagyon megtisztelő számomra, hogy Béláról nem feledkezett meg iskolájuk! A meghívást is tisztelettel köszönöm! Néhány gondolatot szeretnék megosztani Önökkel, Béláról.

Béla 2007 és 2015 között tanított a Bárdos Lajos Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolában. Szeretett Nagyatádon tanítani, jól érezte magát a kollégák között és szerette tanítványait. (Természetesen voltak kedvencek: Zoltán, Marci, Soma, Benedek... de a többi növendékét is ugyanolyan szeretettel tanította.) A tanítás és a hangszere szent volt számára. Béla nem volt „papírgyűjtő”, az okleveleket, versenyeredményeket a tanítványok őrizték.

Gara Janka

2008-ban kezdtem és 10 évig tanultam a Zeneiskolában. Óvodában hegedűn, iskolás koromban pedig zongorán játszottam. Ezek

közül a legmeghatározóbb élmény a zongora tanulás volt. Simonics Judit Tanárnő segítségével sajátítottam el a zongorázás alapjait, és később a versenyekre is Ő készített fel és kísért el. Számos regionális és országos versenyen vettünk részt (pl.: Alapfokú Szanyi Irma Zongoraverseny ezüst minősítés), mind egyéni, mind négykezes kategóriában. Ezeken a versenyeken sok tapasztalatot és szép emléket szereztem, utóbbiak közül a legszébb és amire a legbüszkébb vagyok, hogy az országban az elsők között játszhattam a Bogányi Gergely alkotta "csodazongorán". Tanáraim voltak még Feigl Kinga, Csányi Csilla és Kuti Béla, akiknek szintén köszönöm áldozatos munkájukat.

Kiss Albert

1988. december 9-től 2016-ig, nyugdíjazásomig tanítottam a zeneiskolában klarinét, fuvola, furulya szakon. A kezdeti nehézségek ellenére voltak sikerélményeim a tanítványaim révén, akik számos megyei vagy országos versenyen vettek részt. Képviselve a nagyatádi zeneiskolát, ahol kiváló minősítésben részesültek. (Pl.: Kaposvári Megyei Fafúvóstalálkozó, Marcali Kamarazenei Találkozó, Lengyeltóti Furulyatalálkozó, Tiszaújvárosi Országos Fafúvóverseny, Keszthelyi Gimnáziumi Tanulók Művészeti Találkozója).

Első tanítványaim, akik zenei pályára kerültek és ők adták az első sikerélményeimet, büszkén említem meg Maronics Melindát, aki ének-zene szakos tanár az Árpád Fejedelem Általános Iskolában. Büki Ferenc, Németh Attila klarinéttanárok lettek, és más zeneiskolában dolgoznak. Számos tanítványom nem zenei pályán tanult tovább, de az itt tanultakat (hangszertudás, szolfézsismereitek) hasznosította a későbbiekben. Pl: Óvodapedagógus, tanító, tanár, zenekari hangszeres és színművész. Számosan vannak,

orvosok, ügyvédek, tanárok, jogászok, mérnökök, akik a hangszeres tudásukat nem hagyták elveszni, hangszereiket a mai napig használják. Utóbbi évek sikerei közé sorolhatnám a Megyei Furulyaversenyt, ahol Horváth Dóra kiemelt arany minősítést kapott, úgyszintén Suri Gabriella arany minősítést kapott, aki jelenleg is gimnáziumi tanuló és zenekarban játszik. Buzás Jázmint említeném még, aki kiemelet arany minősítést ért el. Megemlítek néhány tanítványt, akikre büszkén emlékszem vissza és a velük való találkozás örömmel tölt el:

Maronics Melinda, Maronics Miklós, Büki Ferenc, Németh Attila, Druzsín Mónika, Máthé Judit, Horváth Judit, Benács Zsaklin, Gáspár Anna, Vargha Ilka, Csányi Dávid, Cseke Lilla, Horváth Zoltán, Karcagi Tamás, Sinkovics Balázs, Bognár Gergő, Szabó Zsolt, Tóth Alexandra, Kovács Vivien, Kovács Péter, Krafcsik Ágnes, Horváth Dóra, Suri Gabriella.

A felsorolt tanulók csak egy részét képezik azoknak, akik aktívan részt vettek a szerepléseken, versenyeken és hozzájárultak a zeneiskola jó hírnevéhez, és annak megtartásához. Akik kimaradtak a felsorolásból, azoktól utólag is elnézést kérek.

Zsiga Karolina

A Nagyatádi Zeneiskola volt az első munkahelyem, melyre még most is jó szívvel gondolok vissza. 2002. márciusától 5 éven keresztül dolgoztam itt, de még a mai napig visszavágyom ide, és gyakran visszaemlékezem arra, ahogy mindig körülvett a zene az iskola egykori épületében. A hangszeres próbák, gyakorlások sokszor monotonnak tűnő módszere sokak türelmét próbára teszi, számomra mégis végtelen nyugalmat árasztott az épület, a benne élő zenével. Az iskola dolgozóira mindig számíthattam, és Kenedi Tibor igazgató úrtól is nagyon sok mindent tanultam, még a

munkámhoz kapcsolódó számítástechnika problémák megoldásában is. A zeneiskolai koncertek szervezésének is aktív részese voltam. Szeretettel készítettük, díszítettük a dolgozókkal együtt a karácsonyi ajándékokat, mézes kalácsokat vagy a nyaranta rendezett zenei táborok idején a zsíros kenyereket. A koncertek és bemutatók alkalmával mindig csodáltam a zeneiskolás tanulókat, hogy milyen gond nélkül lejátsszanak egy-egy darabot. A zene most is meghatározó az életemben, bár magam nem játszom egy hangszeren sem, de férjem gitározik, kislányom pedig jelenleg is zeneiskolás a Bárdosban.

Lescsisin Marianna

A tanulmányaimat a lemergi zeneakadémián fejeztem be, ezután a lemergi szimfonikus zenekarban, majd az ungvári kamarazenekarban tevékenykedtem és az ungvári zeneművészeti szakközép iskolában is tanítottam. A nagyatádi zeneiskolában 1995-től tanítok. Egy nagyon jó zenészképző műhelybe kerültem, ahol sok-sok tehetséges gyermek fejlődésének lehettem tanúja. Különös szerencsének tartom, hogy a növendékeimet tudom zongorán kísérni és így partnerként élvezhetek egy-egy felszabadult muzsikálást. Számos volt diákomtól kapok visszajelzést, hogy felnőttként hasznosítják a hangszer- és zeneelmélet tudásukat. Sokan elkalandoztak más-más zenei irányba, de mindenképp megmaradt bennük a zenélési vágy. A diákjaim többsége a nagyatádi általános iskola tanulói, s hozzáfűzném, hogy nagyon tehetséges és szép eredményeket elérő tanítványaim voltak a lábodi és a somogyszobi általános iskolákból is. Megnyugvással tölt el a tudat, hogy egy pár csellistámnak sikerült letenni az alapfokú művészeti vizsgát, s módjukban áll folytatni a továbbiakban is a zenei tanulmányaikat.

Gara Bella

A zeneiskolát általános iskolás koromban kezdtem el, akkoriban hegedűn tanultam Máté Zsoltné, Timi néni szárnyai alatt, később Kállai Enikő, majd Kuti Béla tanítottak. Ezek az évek meghatározók voltak, sok házi hangversenyen részt vettem, azonban sajnos Kuti Béla Tanár Úrral nem találtuk meg a közös hangot, ezért a tanulmányaimat megszakítottam. Mivel később rájöttem, hogy énekléssel is szeretnék foglalkozni, ezért visszamentem zongorán tanulni Simonics Judithoz, ekkor a művészeti alapvizsgát is meg tudtam szerezni szolfézból, Csányi Csilla Tanárnő segítségét ezúton is köszönöm. A kötődés a zenéhez nagyon erős a családban. Húgom is zeneiskolás volt, sőt, apukám, Gara István is.

Ritecz Réka

Amikor Gresa Livia szakmai igazgatóhelyettes megkeresett, hogy írjak pár gondolatot a zeneiskoláról, rögtön igent mondtam. Pedig szigorúan a tényeket nézve nincs és nem is volt kapcsolatom a nagyatádi zeneiskolával. Mégsem merült fel bennem, hogy nemet mondjak a megtisztelő felkérésre, hiszen sok kedves emlék fűz a zeneiskolához.

Az egyetem elvégzése után a Nagyatádi Bárdos Lajos Sport Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolában kezdtem el főállásban néptánc pedagógusként dolgozni. Pályakezdőként beleszőpöntem egy akkor már jól összeszokott, tapasztalt zenetanárokból álló tanári karba. Én nem igazán értettem a zeneoktatáshoz, ők pedig nem voltak jártasak az én szakterületemen, amit egyedüli tanárként tanítottam, mégis hamar megtaláltuk a közös hangot és rengeteg segítséget kaptam tőlük. Közös szerveztünk tábort és fellépéseket a gyerekeknek. Tagja lehettem a zeneiskola kiváló kamaracsoportjának is, amíg Nagyatádon tanítottam.

A közös munkán kívül szeretnék még említést tenni a zeneiskolás tanárok fantasztikus közösségéről. A próbák után nem egyszer az iskolában maradtunk beszélgetni, többször közös vacsorára mentünk a már nyugdíjas kollégákkal, szakmai igazgatóhelyettesünkkel és iskolatitkárunkkal. Nagyon szerettem ezeket az alkalmakat, talán ezeknek köszönhetően érzem azt – és írom e sorokat –, hogy én is a zeneiskolához tartoztam.

Szerintem minden város büszke lehet arra, ha van zeneiskolája. Minden jeles ünnepen, amikor élő zene emeli az esemény színvonalát, a közönség talán nem is tudja, milyen szerencsés, hogy részesülhet ebben a csodában. A csoda mögött rengeteg tanulás, gyakorlás, türelem, kitartás, idő és befektetett energia áll. Nagyatádon fél évszázada részesülnek az emberek ebben a csodában. Legyünk hálásak érte, és gondoljunk szeretettel és tisztelettel az intézményre a volt, jelenlegi és jövőbeli tanulókra és tanáraikra.

Gara István

Emlékszem, nem voltam felhőtlenül boldog kisiskolás, amikor otthon kijelentették, hogy márpedig zeneiskolás leszek. De nem lehetett nemet mondani. Akkori barátaim cikiztek miatta. 1981-től két éven át Bika Pál tanár úrnál tanultam vadászkürtön. Talán 140 centis voltam, alig bírtam el a hangszert. '83-tól újabb 3 év következett May Győzőnél. A klarinét közelebb állt hozzám, még Megyei Kamarazenei versenyen is voltunk, ahol 2. helyet értünk el. Olyan klasszisokkal játszottam együtt, mint Csatos Ferenc, Csatos Zoltán, Lebár Artur, Percze Gábor, Knippl Csaba. Az emlékek megszépülnek... Arra különösen büszke vagyok, hogy a lányaim igazán tehetségesek, és szép sikereket éltek át a zeneiskolának köszönhetően.

Birkás Csaba

Hegedűművész-tanár vagyok, 2002-ben szereztem meg a diplomát a Budapest Liszt Ferenc Zeneakadémia hegedű szakán. Kiváló tanároktól tanulhattam meg a szakma gyakorlati és elméleti részét. Az aktív koncertezés, szereplések mellett szerves része pályámnak a pedagógia. 2015 nyarától dolgozom a Nagyatádi Bárdos Lajos Alapfokú Művészeti Iskolában hegedűtanárként. Fontos megemlítenem, hogy ebből az iskolából indultak gyökereim, hiszen ide jártam általános iskolába annak idején. Zeneiskolai éveimet is Nagyatádon kezdtem 7 évesen Kenedi Tiborné irányítása alatt. Mindig csodáltam nagy pedagógiai tudását, emberségét, ahogyan oktatott minket. Jelenleg, 4. éve dolgozom itt, Nagyatádon hegedűtanárként és nagyon szeretem. Inspirál, ha látom munkám gyümölcsét. Több ügyes tanítványom van jelenleg is akik közül egyikük Fülöp Dzsesszika bronz minősítést ért el tavaly, a Marcaliban megrendezett kamarazenei találkozón. Ha a növendékeim örülnek a fejlődésüknek az nekem is sikerélmény és látom, van értelme a munkámnak. Aktívan részt veszek különféle iskolai és városi rendezvényeken egy kollégákból összeállt trióval, kamaraegyüttessel, valamint zongorakísérettel is. Nagyon boldog vagyok, hogy elérkezett ez az 50 éves jubileum, hiszen méltóképp megilleti a megünneplése ezt az intézményt színvonalas, magas szintű oktatásáért. Igazán remek közösségben dolgozhatunk itt és lelkes tanítványaink kitartása, szorgalma vezérel bennünket a továbbiakban is.

Bíró Katinka

Zeneovisként kezdtem a Nagyatádi Zeneiskolába járni, ez még az 1999-2000-es tanévben volt. Egy hangszerbemutató alkalmával láttam életemben először csellót. Teljesen lenyűgözött a hangszer és emlékszem, soha semmit nem akartam azelőtt annyira, mint

megtanulni, játszani rajta. Hamarosan, már akkor, ovisként lehetőséget kaptam, hogy órákra járhassak Marianna nénihez.

Azóta sem találkoztam semmivel, ami ennyire magával ragadott volna és a zene iránti szeretetem velem maradt mind a mai napig, így az elmúlt évek során meghozandó döntéseimet is ez befolyásolta és befolyásolja. Jelenleg is zenével foglalkozom, és ez az út a Nagyatádi Zeneiskolából indult, leginkább Marianna néni közbenjárásával. Mindig is hálával és szeretettel fogok gondolni az ott eltöltött évekre.

Kovácsné Bankó Erika

Amikor megláttam a felhívást a Nagyatádi Zeneiskola 50 éves évfordulója alkalmából szervezett jubileumi gálaműsorra, az villant az eszembe, hogy szinte velem egyidős, legalább is a kezdetek a születésem körüli időben történtek, az 1963 utáni években. Édesanyám, Holota Imréné (38 éven át volt tanítónő a városban), nagyon fontosnak tartotta zenei nevelésünket. Bátyámat, Bankó Sándort 1966-ban íratta be a Nagyatádi Állami Zeneiskolába, ahol zongorázni tanult, majd népzeneész és villamosmérnök lett, (nagybőgős és furulyázik), illetve a „Népművészet Ifjú Mestere” címet kapta főiskolás éveiben. Engem 1970-ben, 2. osztályos koromban vitt beírni Édesanyám a jelenlegi Nagy Imre téren levő, Kossuth-szobor melletti régi műemlék épületbe. Először én is szolfézsra jártam, majd a következő évben zongorázni tanultam a zeneiskola igazgatójánál, Kenedi Tibornál, akinek példaértékű személyisége, szakmai elhivatottsága, zene-és gyermekszeretete, nagymértékben hozzájárult, hogy én is a zenei pályát választottam hivatásomul. Kicsi lányként rajongva hallgattam Tibor bácsi zongorázását, ahogy nagy kezei alatt peregtek a billentyűk és csodáltam milyen gyönyörű hangokat

varázsol elő a hangszeréből. Ámulattal hallgattam akkor is, amikor a közönségnek zongorázott a hangversenyeken, vagy amikor „csak nekem”. Középiskolás éveimben is folytattam a zongoratanulást, ami nem volt egyszerű bejárás mellett, de szívesen jártam továbbra is. Azért is jelentkeztem a csurgói óvónőképzőbe, mivel ott is a zene volt az egyik legfontosabb tevékenység akkoriban. Volt, hogy késve érkeztem az órára az utazás miatt, de sosem kaptam érte szidást. Tibor bácsi, amíg meg nem érkeztem, addig játszott a Chopin, Liszt és más szerzők műveit és én csak húztam az időt, hogy belépjek a terembe, mert tudtam, ha bemegyek, abba fogja hagyni és megszűnik a varázs, ami áradt a zongorázásától. Később, amikor felvételt nyertem az ének szakra, ismét folytathattam a zongorázást, így 12 évig tanulhattam Kenedi Tanár úrtól, aki sok éven át nem csak zongorát tanított, hanem sikeresen vezette az iskolát olyan időkben, amikor nem volt könnyű egy kis város kulturális intézményét fenntartani. Ebből gyerekként mi semmit nem éreztünk, ami kimagasló jellemét, emberi nagyságát tükrözi, feleségével Marika néniel együtt, aki kiváló hegedűtanára volt kezdetektől a zeneiskolának. Ebben a csodás zenei almaméterben nevelkedtem, majd 1986-tól, amikor énektanáraink hívására a Bárdos Lajos Általános Iskolába kerülhettem éneket tanítani és a Kicsinyek-Kórusát vezettem, a kapcsolat az akkor még külön intézményként működő zeneiskolával is folyamatosan megmaradt. Megszámlálhatatlan alkalommal kísérték a zeneiskola tanárai kórusainkat vagy hoztunk létre közös előadásokat, pl. Karai: Tündérsíp kórusművét, a Kenedi Tiborné által vezetett kamarazene-karal, illetve Szőnyi: A didergő király meseoperáját, amit Kenedi Tibor kísért zongorán, és még számtalan műsorban vettünk részt közösen. 1997-es tanévtől a zenei előképző keretein belül

elindulhatott a város 6 óvodájában a „ZENEÓVI”, melynek során hetente kétszer zeneóvodai foglalkozásokat tarthattam, ami nagyon népszerű lett a városban. Szülőként is fontosnak tartottam a saját gyermekeim zenei nevelését is. Fiamat, majd leányomat is beíratam a zeneiskolába, ahol zongorázni tanultak, sőt, több hangszerrel is próbálkoztak, ismerkedtek az évek során. Gyermekkoromat végig kísérték a Nagyatádi Zeneiskolában folytatott tanulóéveim, mely után még 22 éven át tanítottam Nagyatádon. A pedagógus pálya örömeivel és nehézségeivel egyaránt, de nagyon boldog, sikeres éveket köszönhetek annak, hogy ilyen tanároktól tanulhattam, akik a mai napig példaképeimként élnek emlékeimben, illetve ilyen inspiráló zenei légkörben nőhettem fel és dolgozhattam életem nagy részében szülővárosomban, Nagyatádon!

Jagarics Dóra

Nyolc év... Nyolc fantasztikus év... Ennyi időt töltöttem el a zeneiskola növendékeként. Még emlékszem, beiratkozáskor jóformán fel sem értem az asztalt. Nem értettem, milyen fontos dolgokat írtak a papírokra a felnőttek. Az itt eltöltött éveknek köszönhetően a zene még mindig az életem szerves részét képezi, mindig elmosolyodom, amikor visszagondolok az ott szerzett emlékekre. Akárhányszor bementem egy terembe, valami furcsa érzés kerített hatalmába. Mintha a zene láthatatlan testet öltve magához ölelt volna. Éreztem, ahogy átjár, kitölt, boldoggá tesz. Később Horváth Petronella tanárnő kérésére, néhány másik növendékkel együtt csatlakoztam az akkor újonnan alakult kamarazenekarhoz. Minden alkalommal szinte azonnal megtaláltuk az összhangot, annak ellenére, hogy mindenkinek komoly feladata volt, képesek voltunk jól érezni magunkat. Bár a próbák gyakran elég sokáig tartottak, mégis minden pillanata élvezetes volt. Nem csak

Nagyatádon belül léptünk fel, hanem a környező falvak, városok is szívesen láttak minket. Minden karácsonykor szerepeltünk, hívtak minket többször Somogyszobra és még rengeteg más rendezvényre, például egy esküvőre is. Mindig igyekeztünk törekedni a színvonalas teljesítményre és természetesen jól érezni magunkat. Bár már nem vagyok a kamarazenekar tagja, örömmel hallom és olvasom, hogy még mindig milyen sikeresek. Biztos vagyok benne, hogy minden volt és jelenlegi tagnak, mint nekem, rengeteg vidám emléke van a zenekarral kapcsolatban. Remélem, még sokáig fenn fog állni, hogy még több és több ember ismerhesse meg, milyen, amikor a szívünk egy kis időre eggyé válik, együtt dobban a zene ritmusával. Mert szerintem a zene, az előadások és a zenekar erről, rólunk, rólátok, az emberekről szól.

Györfi Zsófia

Györfi Zsófia vagyok 13 éve csellózom, zenetanulmányaimat a Nagyatádi zeneiskolában kezdtem, majd ezután felkerültem Pestre az Egressy Béni zeneművészeti Iskolába, ahol lettem az érettségimet. Abban az évben nem akartam még felvételizni egyetemre, mert még nem éreztem magam "odaalónak". Ezért ötödik évre átmentem a Weiner Leo zeneművészeti Iskolába. Ez a szorgalmas év meghozta gyümölcsét, mert már a 3. tanévet kezdtem a Pécsi Zeneművészeti Egyetemen. Küldök egy mostani, és egy akkori képet a régi szép emlékekhez, amikor még zeneiskolás voltam.

Szantner Tamás

8 év zeneiskolai év alatt több tanárral is együtt dolgoztam. Hálás vagyok nekik, mert nélkülük nem lennék ott, ahol most vagyok. Első 6 évemben csellóztam Mariann tanárnőnél, közben már a kamaracsoportban is segédkeztem. Többnyire csellóztam, de

előfordult, hogy dobon játszottam. Egyre bővült a csapat és a végére a Tulipán dalkör is hozzánk csatlakozott. Általában este voltak próbáink, de nagyon élveztem, hogy nem közvetlen a sulit után kellett gyakorolni. Hetedik évemben zongorát is tanultam Nelli tanárnőnél. Most már csak zongorázok, de sokszor hívnak zenélni máshova is. A jelenlegi kedvenc zeném a „Somewhere in my memory”, amivel az Ady gálán léptem fel Horváth Petivel. Most is készülünk, csak most a tavaszi gálára. Nagyon boldogok ezek az évek, sokkal közelebb érezhetem magam a zenéhez.

Szépné Iván Éva

Én is abban az időszakban voltam zeneiskolás, amikor még tanfolyam jelleggel, magán zeneiskolaként működött. Az osztályból a legfiatalabb voltam és bejáró. Kenedi Tibor, a zongoratanárom visszaemlékezésében írja, hogy a legfegyelmesebb tanulói a bejárósok voltak. Soha nem késtek, kevesen maradtak ki az iskolából. Általános tapasztalat, hogy amiért áldozatot kell hozni, azt jobban megbecsüljük. Két iskolának (általános és zeneiskola) a végzése egyszerre minden zeneiskolásnak terhet jelentett, 2-szer, 3-szor másfél órát egy héten, de nekünk, bejárósoknak még nagyobb kihívást. Sokat várahoztunk, zongora és szolfézs között a házit készítettük el önállóan, és sokszor este fél nyolckor értünk haza. (Én még a Barcs Nagyatád közötti vonattal jártam be Lábodról.) Minden nap gyakoroltam, mert nagyon megkövetelték az elméletet és a gyakorlatot is. Fejből kellett tudni a darabokat. Sokszor azt játszottuk, hogy bekötöttük a szemünket és zongorázunk. Aki tovább tudta hibátlanul játszani a darabot, de vakon, az nyert. Sokszor rossz volt, hogy hallottam a többi gyereket az udvaron labdázni, kiabálni, nekem meg zeneórán kellett lennem. Emlékszem, néha még Kenedi tanár úr is kikiabált az udvarra, hogy csönd legyen. 6 évesen persze még nagyon hiányzott az

igazi játék a többi gyerekekkel. Sajnos nem születtem zongorista alkatnak (rövid kezem, kicsi ujjaim vannak), így tudtam, hogy zongoraművész nem leszek, de az élmény, és szüleim előrelátása, hogy ettől csak fejlődni fogok, és boldogságot szerez nekem a zene, beigazolódott. A zenetanulás fejleszti a személyiséget, a türelmet, a monotónia tűrést, a szorgalmat, a koncentrációs készséget, aminek később csak hasznát veszem. A zene segítségével a gondokat is könnyebb átvészelni. Érzelmeket lehet vele kifejezni, ahol már nincsenek szavak. Később aztán, amikor már idősebb voltam, nehezültek a megtanulandó darabok. Egyre több 3-as, 4-es akkord is tarkította a kottát. Volt, amit nem tudtam rövid kezeim miatt átfogni. Kenedi tanár úrnak mindig volt taktikája, még ilyen problémákra is.

Emlékszem, egyszer a régi zeneiskolában (Polgári Fiúiskola), ami mindig beázott, vödörkebe csöpögött a víz, vagy folyt a falon, az egyik osztálytársam fel akarta kapcsolni a villanyt, de az majdnem megrázta, mert a konnektorból is jött a víz. Kenedi tanár úr rettenetes mérges volt, és meg is ijedt, mert nagy baj is lehetett volna. Egész órán az áramról, a fizikáról, a villámokról beszélt. Ez volt a legjobb szolfézs óránk! Végül tanító lettem, ének-zene, népművelő szakkollégiumot végeztem. De az, amit a zeneiskolában tanáraimtól kaptam, ma is hálás vagyok érte. Szilágyi Erzsébet, Otártics Judit, Sárdi Lászlóné, a Kenedi házaspár, Schubert Józsefné. A tanulók között hadd említsem: Varjasné Tóth Dórát, Krivalics Júliannát, Benkő Juditot, Gephárdt Juditot, Szőke Zsuzsát, Szabó Zoltánt, Morvai Évát, Szabó Irént, Gémesi Mártát.

Béres Jánosné

Bár csak rövid időre sodort ide az élet a zeneiskolába, mégis egy nagyon fontos esemény részese lehettem az intézmény történetében. 2001/2012-es tanévben az akkori iskolatitkárt kellett helyettesítenem, és pont ebben az évben találta meg a zeneiskola végleges helyét a Bárdos Lajos Általános Iskola felújított épületében. Óriási munka volt, de örömteli. Pakolás, rendszerezés, figyelni minden iratra, papírra, dossziéra. Szerencsésnek érzem magam, hogy betekinthessem ebbe a különös világba. Békés, nyugodt, családi hangulatban, néha hangosabb, néha halk zeneszó mellett végezhettem napi feladataimat. Mindig szeretettel gondolok az ott megismert emberekre és az ott töltött időre.

Horváthné Kiss Aranka idézi fel férje, **Horváth Endre gondolatait**, megélt élményeit

2013-ban magánkézbe adták Csurgó zeneiskoláját. Endrét Nagyatádra helyezték, ahol addig nyugdíjas tanár látta el a rézfúvós tanári feladatokat. Nem került ismeretlen kollégák közé, hiszen többségüket már – szakmai berkeken belül – ismerte is, sőt néhányukkal már dolgozott is együtt. A családnak nem volt könnyű lépés, mert az ingázás, szereplések sok plusz időt elvettek. Kápolnás Mihály tanár úrtól átvett növendékek sok örömet szereztek Endrének, jól lehetett velük dolgozni. Versenyre vitte őket, továbbtanulásukat segítette, felvételire készítette a legtehetségesebbeket. Endre szívügye volt a zenekar és a kamaraegyüttes.

Nagy zenekarvezetői múlttal rendelkezett. Egy hirtelen, de jó ötlettől vezérelve összeismertette a csurgói „maroknyi” fúvószenekarát a nagyatádi fiatal együttesel. Jól működött a dolog. A fiatalok el-ellestek trükköket az öregebbektől, akik alázattal és

kedves elismeréssel nézték a kibontakozó tehetségeket. A zene-műveket – mint mindig – Endre maga hangszerelte, kifejezetten a zenekar összetételére. Ezt nagyon értette. Fesztiválokra, falunapokra is jártak, de mindenekelőtt a zeneiskolai rendezvényeken és Nagyatád város rendezvényein léptek fel.

Endre úgy érezte, hogy Nagyatád városa, a kollégák, tanítványok kedvelik, elismerik, ennek ellenére már nagyon várta a megérdemelt pihenést. Szeretett volna dolgozni, de nyugodt nyugdíjas éveket.

Varga Janka

Már 6 évesen zeneóvodába jártam, majd további 8 éven keresztül folytattam zeneiskolai tanulmányaimat. Szolfézs ismereteket Csányi Csilla tanárnőtől kaptam, zongoraóráimat Feigl Kinga tanárnőnél kezdtem. Majd 2 év után Ágh Lászlóné Horváth Petronella lett a zongoratanárom. A tanárnő kedvessége és segítőkészsége minden órán és versenyen megjelent. Az órákra szerettem járni, hiszen gyakran viccesre fordult az óra menete. Sok versenyen részt vettem, ahol nagy élményt és rengeteg tapasztalatot gyűjtöttem, majd az évek elteltével egyre szebb eredményt értem el. Büszkén képviseltem zeneiskolánkat regionális, országos és nemzetközi versenyen is. Minden verseny után egy kis meglepetést kaptam Nelli nénitől, amit ő maga készített. A tanárnő jóvoltából kipróbálhattam magam a kamarazenélésben, ami megszerettette velem a másokkal való együtt zenélést. A zeneiskolába mindig szívesen mentem, mindig felszabadultan éreztem magam, ami nagyrészt kedves zongoratanárnőmnak volt köszönhető. Jó érzéssel gondolok vissza zongoraóráimra. A mai napig gyakran ülök a zongorához és elevenítem fel a zeneiskolában gyűjtött tapasztalatot.

Varga Rebeka Kata

11 évig voltam a nagyatádi zeneiskola növendéke, Ágh Lászlóné Horváth Petronella tanárnő zongora szakos tanítványaként. Kezdetben a régi zeneiskola épületében folyt az oktatás, majd időközben az elkészült új iskolába költöztünk át. Eleinte hiányzott a régi zeneiskolának a hangulata, ám idővel sikerült az új termeket is megtölteni zenével.

Az évek során nagyon sok élménnyel lettem gazdagabb. Szép emlékek fűznek a zeneiskolai nyári táborokhoz, részt vehettem számos városi rendezvényen, a tanárnő által létrehozott kamaracsoport szereplésein, valamint nagy élmény volt számomra, hogy még esküvőn is közreműködhettem. Még több élményt és tapasztalatot gyűjthettem a sok versenyen, amelyre a tanárnő az évek során felkészített. Regionális, országos és nemzetközi versenyen is képviselhettem a zeneiskolát, melyre mindig szívesen fogok emlékezni. Mégis talán az egyik legmaradandóbb emlékem a versenyek mellett az egyhetes kamarazenei tábor volt, melyet a zeneiskola tanáraival és növendékeivel együtt tölthettünk Somogy-szobon. Az együtt zenélés egy összetartó csapattá kovácsolt minket. A hangszeres óráimhoz hozzájárult az elméleti tudásom is, amit Csányi Csilla szolfézs szakos tanárnőnek köszönhetek, sőt az ő segítségével még egy népdaléneklési versenyre is eljuthattam.

Mindig is örömmel fogok visszagondolni az itt eltöltött évekre és a kedves zongora tanárnőmre, aki megszerettette velem a zenét és a zenélést, mely egész életem során elkísér.

Horváthné Greller Piroska iskolatitkár

Egyszer kérdezte egy ismerősöm a helyi kávézóban, „– Te most, hol dolgozol Piró?” – Én a zeneiskolában – válaszoltam csak ilyen egyszerűen, visszafogottan. – Tényleg, nem is tudtam. És

mit tanítasz? – Hegedűt – válaszoltam ugyanolyan egyszerűséggel. Férjem ekkor már fuldokolt a cappuccino szürcsölése közben. Persze volt mikor felfedtem a titkot, hogy iskolatitkár vagyok. Ezt a kis szösszenetet időről időre elmeséltem, míg a Nagyatádi Zeneiskolában dolgoztam. 2007-ben kerültem az intézménybe, mint iskolatitkár. Az, akinek nem volt dolga művészekkel, az el se tudja képzelni, milyen velük az élet. Ma már látom, hogy egy kicsit másképp gondolkodnak az élet dolgairól, de úgy gondolom, jól van ez így, elvégre ők művészek, finom lelkek. Ők nem idegesek, nem lehet őket bosszantani. Türelem, türelem...türelem. A gyerekek, a munka, a zene iránti elkötelezettségük határtalan. Nem tudnak rohanni, kapkodni, mindig mindent a megfelelő időben, sorrendben kell és lehet velük csinálni.

Emlékszem Köcsky tanár úr zongora óráira, órákon át hallgattam a fehér és a fekete billentyűk történeteit – mivel az ő zongora terme közvetlenül az irodával szemben volt. Aztán, hogy folytassam: Kováts Péter orgonaművész úr, amikor be-bejárogatott gyakorolni egy másik távolabbi zongora terembe, az valami csoda volt.

A nagyszerű Kuti Béla tanár úrra is mindig szeretettel gondolok. Két imádott tanítványával még a balatoni nyaralóban is képes volt gyakorolni és gyakoroltatni. Ágh Lászlóné Nelli néni – a legkisebbeket bűvölte el, és próbálta már egész kicsi óvodás korban megszerettetni a zene sokszínűségét. Kápolnás tanár úr a fúvós csapatával szinte egy szempillantás alatt tett csodát. Misi bácsi még a Boglári szüreti felvonuláson, vezénylés közben is kiintegetett a tömegbe, mert ott is felismert. És Czmerk György – aki 2007 óta vezette ezt a kis csapatot nyugdíjba vonulásáig.

Ő volt akkor tagozatvezető, majd telephely vezető. Nem szerette ezt a kifejezést, mindig vicceltünk, hogy a következő elnevezése a portás lesz.

Mikulás, karácsony, húsvét, növendék hangversenyek, városi rendezvények és még sorolhatnám, hogy hány és hány helyen léptek fel gyerekeink – igen mert egy kicsit én is annak éreztem őket. Együtt izgultunk egy-egy verseny előtt, és szinte itták tanáraik minden szavát. Erről a kapott díjak, oklevelek elismerések tanúskodnak.

Horváth József Ciprián és Horváth Péter Marcell

Horváth Endréről írnék egy pár sort, akit mi Bandi bácsiként ismertünk meg. Egyike azoknak, akik a Nemzetközi Fúvószenekari Találkozót Balatonkeresztúron megalapítottak és megszervezték. A találkozó immáron 26. lesz a sorban. Remek tanár és kiváló szakember volt. Otthon volt a zenekari munkában, sok zenét írt, amit a mai napig játszunk. Nagyon értett hozzá, bármit kérdeztek tőle ő tudott válaszolni. Kulcsember volt a zenekarban, mert, ha valaki hiányzott a szólamában vagy éppen az adott szólam hiányzott, ő fejből le tudta játszani. A zenekarban harsónán játszott, de mindegyik fúvós hangszeret mesterfokon tudta használni. Fellépéseken és a való életben is sokat mosolygott, nyugodt volt, határozott, emellett megkövetelte, hogy mindenki figyeljen a szólamára és tudja is azt. Sok fellépésünk volt, sokat beszélgettünk. Mesélt a régi zenekari időkről, hogy voltak Németországban és Franciaországban is. Hiánya nagy űrt hagyott maga után mind az életben, mind a zenekarban.

Öcsémrel több, mint tíz éve zenélünk, én 13 éve trombitálok. Bandi bácsi halála után igyekszünk együtt tartani a csapatot, a zenekart. Régebben 20-25 fellépésünk volt egy évben. Március

15. volt a legfontosabb, ilyenkor nyitottuk a zenekari fellépések sorát. Sokat fújtunk szabadban, tereken, nekünk nem kellett hangosítás. Rengeteg fellépés van mögöttünk. A legnagyobb a Balatonkeresztúri Fúvószenekari Találkozó. A zeneiskolai évek nagyon sokat adtak nekünk. Koósz Ádám, Bukács Dávid, Tólos Csaba, Balogh Botond, Balogh Bence és mi ketten az öcsémmel, örömmel zenéltünk. Szeretettel gondolunk a zeneiskolára és Bandi bácsira.

Nagy Gabriella

Sok éves általános iskolatitkári múltam után nyári szabadságomról visszatérve (2014. augusztus 18.) várt a hír, hogy az iskola vezetése a művészeti iskola titkári állásába helyezett át.

Kezdetben az is nehezítette a helyzetet, hogy az ismert okok miatt új helyre költözött az intézményünk, így többször kellett pakolni. Nehézséget okozott a feladatellátásban a vezetőváltás és, hogy a kollégák többsége is változott a „röpke” négy év alatt. Olvastam Kenedi Tibor volt igazgató úr 40 éves visszaemlékezésében, milyen gondjaik voltak. Hát, a mai napig is szinte ugyanazokkal a gondokkal és problémákkal küzdünk. Sokat készültem, kutattam a zeneiskola fennállásának 50. évfordulójára. Nagyon érdekesnek és tanulságosnak találok ezt a munkát. Az ünnepi gálaestünkre készülve – mivel kb. 100 éves a zongoránk – azóta nagyfelújításon nem esett át – Ormai István Nagyatád Város polgármestere egy nagyobb összeggel járult hozzá a hangszer felújításának költségeihez. Szeretnénk ezt a nagy értékű zongorát pedagógusaink, hallgatóink és a városban élő zeneszerető hallgatóság örömeire megóvni és az utókornak átmenteni.

Nagyon sokat dolgozom, reggel 7:30-ra érkezem, 16:00 óráig tart a munkaidőm, de a kollégáim (zene, tánc és képzőművészeti tanszakon) viszont délután és este tartják óráikat. Délelőtt tudok viszonylag zavartalanul adminisztrálni, de délután már nem. A pedagógusok és a hozzánk járó hallgatók érthető módon délután és este tartanak rám és munkámra igényt. Így sokszor előfordul, hogy amíg a kicsikért meg nem érkezik a szülő este, itt maradok a gyermekkel (gyermekkel) és foglalkozom vele (velük). Örömmel teszem, mert nagyon szeretek gyermekekkel foglalkozni, velük együtt lenni. Nagyon fontos a művészeti képzés, csak biztatni tudom a szülőket, hogy hozzák a gyerekeket. Igen, sokszor nehéz, időnként a hőség is elviselhetetlen, de nincs annál fontosabb, hogy lélekben egészséges, boldog embereket tudjunk nevelni.

Maronics Melinda

Nagyon sok emlék kavarog fel bennem a nagyatádi zeneiskola kapcsán. Elsőként, 1981-ben szolfézs előkészítőre jártam Balajthy Cecíliához, aki nagyon kedves, de szigorú volt. A szolfézs óráink a régi 1.sz. ált.iskolában voltak. A zeneovi is itt volt, ahova öcsém és társai jöttek rendetlenkedve Szolfézs mesterhez és Dallam Tündérhez egy kis muzsikálásra. Később már a parkon keresztül vezetett az út a Zeneiskolához, ahová még szombati napokon is mentünk kamarazenélni May Győzőnéhez, Vilma nénihez és Kenedi Tibornéhoz, Marika nénihez. Hangszerválasztásom pedig azért a klarinétra esett, mert May Győző finom cukorkát adott nekem 1. találkozásunkkor! Öcsémmel, Miklóssal már az 1. megmérettetésünkön 1984-ben, a Marcali Kamarazenei találkozón kiemelt díjat kaptunk, sőt, 5 éven keresztül mindig nyertünk is. 18 éves koromig jártam ide, pedig kaposvári gimnazista voltam. Péntekenként, 5 után mentünk húgommal, Boglárkával és

barátnőnkkel, Fodor Rékával Machaut középkori darabjait játszani. Meglepően furcsa volt ez, de Marika néni biztatott minket, hogy ez egyedi lesz! Így is történt. Hiszen ki zenélt a 90-es évek elején francia középkori zenét? Zongorázni Kenedi Tibortól tanultam, aki azzal biztatott, hogy Fischer Annie-nak is kicsi volt a keze, mégis nagyszerű zongoraművész lett! Papik Györgyné, Éva néni kísért minket zongorán, amikor a kaposvári fafúvós versenyre mentünk. '87-ben megérkezett Albert bácsi, aki mindig kitartásra intett és szeretettel szigorral próbált bennünket a rendszerben tartani. Biztosan nehéz volt, hogy Győző bácsi és Vilma néni után „bizonyítson” egy kamasztársaságnak. Olyannyira megkedveltem őt, hogy maradtam gimi mellett is és 18 évesen kaptam egy „Utóképzős bizonyítványt” tőle. Vele éltük át, hogy kaposvári megyei fafúvóson Kovács Béla zsűri elnök (aki a Klarinétiskola köteteit is írta), megkérdezte tőlünk, hogy miért nem a budapesti Bartók művészeti szakközépiskola klarinétosa vagyok...Büszke volt rám, azt hiszem. Én helyettesítettem 18 évesen betegsége idején is. Majd egyetemre mentem, de 2000-tól újra Nagyatádra kerültem, ahová mint ének tanár tértem vissza. Minden zenei programon találkoztunk és Albert bácsi mindig drukkolt értem, velem, akár gyerekkarokkal, akár a Vegyeskarral vagy énekesként léptem színpadra! Jelenleg is kötődöm a Zenesulihoz, hiszen Luca hegedül Csabi bácsinál, Léna pedig klarinétozni tanul Feri bácsitól! Remélem, ők is ugyanolyan sok élményt, fellépést, versenyt élhetnek majd át és örömteli zenélésben lesz részük, mint én 25-35 éve... Még egy apróság! Albert bácsi, Pauker Zoltán tanár úr és jómagam, mindhárman július 5-én születtünk.

Gelencsér Luca

Ezeket a gondolatokat Édesapám segítségével írtam.

Már óvodás koromban nagyon szerettem a zenét és a hangszereket, ezért zeneoviba jártam. Iskolásként – többek ajánlására – Lescsisin Marianna tanárnő miatt választottam a csellót. Nagy élményt jelentenek számomra Mariann néni órái. Jól tanít, nagyon megkedveltette velem a csellózást. Óráin a fáradtságot is elfelejteti velem. Már pár hónapos tanulás után karácsonykor karácsonyi dalokat tudtam előadni a szüleimnek és testvéreimnek csellón. A tanórák után gyakran társasjátékozunk, amit különösen szeretek. Büszke vagyok arra, hogy a nagyatádi zeneiskola tanulója lehetek, hiszen az iskola névadója, Bárdos Lajos zeneszerző szerint: „A zene gazdagítja a kedélyt, nemesíti az ízlést és fogékonyabbá tesz más szépségek iránt.”

Andrási Károly Koppány

Amikor belépek a zeneiskola épületébe, boldogság tölt el, mert tudom, hogy Újra a zenéről tanulhatok, előbb szolfézs, majd zongoraórán. A szolfézs tanultakat könnyedén fel tudom használni a zongoraórákon, ahol a tanárnőm – Ilona néni- folyamatos küzdelmet folytat azért, hogy jobb és jobb legyek. Szolfézs órákon nem csak a zenéről beszélgetünk, hanem más témákat is megvitatunk, volt olyan, hogy gyerekpezsgő, vagy sütemény is előkerült valamilyen ünnepi alkalmon. Az oldott, jó hangulatú órákon gyorsan elmegy az idő.

Szeretek versenyeken is indulni, mert ilyenkor összemérhetem a tudásom másokéval. Eddig nagyon szép eredményeket értem el, mind egyedül, mind pedig testvéremmel – Zselykével – négykezes darabokkal. Sokszor szerepeltünk együtt. Eddigi tanulmányaimat,

mint református kántor is hasznosítom az Istentiszteleteken szolgálva.

Ágh Lászlóné Horváth Petronella

Kapcsolatom a nagyatádi zeneiskolával hosszú évekre nyúlik vissza, hiszen még gyermekként itt kezdtem zenei tanulmányaimat. Első zongora és szolfézs tanárnőm csak rövid ideig tanított Nagyatádon, így hamarosan Kenedi Tibor szárnyai alatt tanulhattam tovább. Nemcsak mint kiváló tanárra, hanem mint nagyszerű zongoristára is emlékszem vissza azokból az időkből. Néha, mikor órára mentem, és közvetlen közletről láttam gyakorolni, ámulattal figyeltem, ahogyan csodás zene születik keze alatt. Az órákon adott instrukcióit mindig valamilyen frappáns hasonlattal egészítette ki, ami néha viccesre is fordult, de azonnal érthetővé vált. Imádtam ezeket a zongora órákat. Ekkor még nem sejtettem, hogy ezekből az órákból merítem felnőtt életem leghasznosabb tapasztalatait.

Diplomám megszerzése után Kenedi Tibor váratlanul meglátogatott, és felajánlott egy zongoratanári állást a nagyatádi zeneiskolában. Némi habozás után (mert már ígéretet tettem egy másik állásra) elfogadtam az ajánlatot. Nem is tehettem volna jobban. Egy olyan közösségbe találtam magam, amelyről csak álmodni lehet. Kezdő tanárként rengeteg segítséget kaptam kollégáimtól. Azonnal belecsöppentem a színpadi szereplések világába is, hiszen a fafúvós és vonós tanszakok zongorakíséreteit nekem kellett ellátni. Hamarosan a kórusok is megtaláltak, a Bárdos iskola kórusaival és a Nagyatádi Vegyeskarral álltam munkakapcsolatban, kíséretüket szívesen vállaltam.

A kezdetektől szolfézs és zongora tárgyakat tanítottam a zeneiskolában, később kipróbálhattam a zeneóvodás foglalkozások

vezetését is. 2007-2010-ig munkaközösség vezetőiként dolgoztam Czmerk György igazgatóhelyettes mellett, majd 2010-2014-ig megbízást kaptam a zeneiskola vezetésére, mint művészeti igazgatóhelyettes.

Valószínűleg a zeneovis az időszakból kaptam az indíttatást, hogy létrehozam a zeneiskola énekes-hangszeres kamaracsoportját, mely számos szereplést tudhat maga mögött főleg nagyatádi rendezvényeken.

A zongora tanításában, az egyre több sikerélmény még jobban inspirált, és beigazolódni látszott, hogy jól döntöttem, mikor a zeneiskolai tanítást választottam. Néhány év után bátorságot kaptam ahhoz is, hogy legjobb zongorista növendékeimet versenyeken szerepeltessem. Az első versenyek alkalmával zongora szakos kollégáim – Kenedi Tibor és Czmerk György – önzetlen segítsége a felkészülésben megint bebizonyította, hogy jó helyen vagyok. A versenyekre való sok-sok gyakorlás során olyan közvetlen kapcsolat alakult ki tanítványaimmal, hogy legtöbbször máig tartjuk a kapcsolatot. Büszke vagyok rájuk!

Itt meg kell említenem Simonics Judit volt növendékeimet, aki zenei pályán szerzett zongora szakos diplomát, és évekig a nagyatádi zeneiskola lelkes zongora tanáráként dolgozott. Varga Rebekát, aki a Nemzetközi Bartók Béla Zeneiskolai Zongoraversenyen 2014-ben 3. helyet szerzett, és Varga Jankát, aki az Országos Zeneiskolai Ferenczi György Zongoraversenyen 2015-ben 4. helyet ért el. Köszönet illeti a többi lelkes zongorista tanítványomat is, akik a hosszú évek alatt sok-sok megyei és regionális versenyen mindig jó eredményt értek el, és azokat is, akik a zeneoktatás összes évfolyamát végig járva kitartottak hangszerük mellett. (Kálmán Emőke, Plecskó Edina, Jámbor

Zsófia, Molnár Katinka, Molnár Zsófia, György-Dávid Sára, Nagy Bianka)

Csányi Csilla

Szolfézszt tanítok a Nagyatádi Zeneiskolában, ahol 2004/2005 tanévben kezdődött el munkásságom. A 2004/2005 tanévet megelőzően részt vettem a Városi Zeneiskola által szervezett Nyári Zenei Táborban, ahol óvodás gyerekekkel zenére festettünk, (fülig festékesek lettünk), de mindenki nagyon élvezte a feladatot. Szép emlék, amikor a szünetekben zsíros kenyeret ettünk, ami közönségben, mindenkinek nagyon jól esett...

A tanévek alatt, többször részt vettünk a Siófoki Regionális Népdal versenyen, ahol Hartmann Júlia első, Varga Rebeka Kata második helyezést ért el. Budai Tímea a helybéli Általános iskola Néptánc Gáláján népdalokat énekelt kitűnő előadással.

Tehetséggondozáson nagyon sok népdalt énekeltünk, itt megemlítem Török Rékát, Molnár Sárát és Bagó Alizt, akik nagy örömmel vettek részt a foglalkozásokon.

A Nagyatádi Zeneiskola egyik büszkesége Gara Bella, akinek énekesi tehetsége már kis korában megmutatkozott. Bízom benne, hogy én is adtam valamit a gyerekek zenei művelődéséhez, és általam is mélyült bennük a zene szeretete.

Vargáné Fekete Ilona

2014 szeptemberétől dolgozom a Nagyatádi Bárdos Lajos Sport Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskolában, de kötődésem a Nagyatádi Zeneiskolához sokkal korábban – gyermekkoromig – nyúlik vissza és végig kíséri pályámat.

1984-ben a Nagyatádi Állami Zeneiskola kihelyezett tagozatán, Csurgón kezdtem tanítani, szolfézs-zongora tanárként abban az intézményben, ahol gyermekként zeneiskolai tanulmányaimat végeztem zongora szakon. Ezek az évek meghatározók voltak számomra későbbi pályám alakulása szempontjából. Pályámat gyermekkori zongoratanárom támogató irányítása és vezetése alatt kezdtem, akit ma is példaképemnek tekintek, szakmai és emberi szempontból egyaránt. Az első tanítási évem során rendszeresen, havi több alkalommal órákat látogathattam és hospitálhattam Nagyatádon a zeneiskolában. Szakmai kérdéseimmel bármikor fordulhattam az intézmény akkori igazgatójához és egykori zongoratanáromhoz, aki a Nagyatádi Állami Zeneiskola Csurgói Kihelyezett Tagozatán igazgatóhelyettesként közvetlen felettesem is volt. Ebben az intézményben tanultam meg igazán „tanítani”, s mindezért ma is hálás vagyok. Akiknek tehetséges tanáraik voltak, hálásan emlékeznek vissza arra, aki bevezette őket a zene világába.

Jelenleg az iskolában szolfézst és zongorát tanítok. A beiskolázás alappillére az előképzés adja. Ha idejében megismertetjük gyermekünkkel a zenét, a jó zenét, olyan kinccsel ajándékozunk meg, amely egész életében gazdagítja majd.

A város három óvodájában tartok zeneovis foglalkozásokat, játékos formában. Szívesen foglalkozom a kicsikkel, akik nagyon fogékonyak, hálásak és úgy érzem, ragaszkodnak hozzám. Ebben az életkorban inkább a személyes kapcsolaton van a hangsúly. A kezdőnek a zenéhez való hozzáállását erőteljesen befolyásolja első tanárához fűződő kapcsolata. Az óvodákkal és az óvónőkkel sikerült jó munkakapcsolatot kialakítani, az ő támogató segítségük nélkül mindez nehezen megvalósítható. A zeneovis

foglalkozásokon résztvevő kisgyermekek száma évről évre növekvő tendenciát mutat. A 2018-2019-es tanévben 39 kisgyermek élt a játékos zenetanulás lehetőségével. A foglalkozásokat hangszerbemutató színesíti, melynek keretében megismerkednek a hangszerekkel és az előző évben még zeneovis növendékeink szólaltatják meg számukra a hangszereket. Decemberben a „zeneerdő Mikulása” érkezik hozzájuk, akit énekekkel, játékokkal köszöntenek.

A „hangszersimogató” során kisebb csoportokban megszólaltatják a hangszereket és megismerkednek a zeneiskola tanáraival. A zeneovis foglalkozásokat minden év májusában bemutató óra zárja a szülők előtt. A hangszeres zene tanítása „lélektől-lélelig” kapcsolat. „Csak attól tanulunk, akit szeretünk” – mondta Goethe. Igyekszem lelkiismeretesen, türelemmel és következetességgel nevelni a különböző korú, tehetségű gyermekeket. Célom volt, hogy minden növendékem, tanszaki hangverseny keretében évente legalább egy alkalommal szereplési lehetőséghez jusson. A sikeres fellépés ösztönző és motiváló hatású.

A születésnap az értékek számbavétele, visszatekintés a megtett útra, a születésnap a továbblépés ígérete és lehetősége. Az eltelt 50 év ékes bizonyítéka annak, hogy igény van a zenei nevelésre. „Az ember zene nélkül nem teljes egész, csupán töredék.” (Kodály Zoltán)

Sárközi Ferenc

2016 júniusától a Nagyatádi Bárdos Lajos Sport Általános iskola és Művészeti Intézmény pedagógusaként dolgozom és tanítom a fafúvós hangszereket. A tanszakot egy nyugdíjazott kollégától vettem át, aki tíz órában tanított és ezt a létszámot egészítettem ki

24 órára tanulók toborzásával hangszerbemutató foglalkozások keretein belül a saját, illetve városban működő intézményekben. Sok szép eredményünk született már ez alatt a pár év alatt is. 2017 áprilisában Kadarkúton megrendezett KI Mit Tud? versenyén klasszikus hangszeres szóló kategóriában növendékemmel arany minősítést értünk el, majd 2018. februárjában, Lengyeltótiiban a VI. Somogy Megyei Furulyaversenyen két növendékemmel szerepeltünk, Kiemelt arany és ezüstminősítést értünk el. Az iskolai és városi rendezvényeken rendszeresen fellépek és részt vállalok a növendékeimmel.

Mindig is igyekeztem minden tanítványomból a maximumot kihozni és a zene szeretetére nevelni, egy másfajta szemléletmódot kialakítani a zene által adott értékekből, zeneszerető, aktív zenebarátokat nevelni. Fontosnak tartom a példamutatást, a tanár szakmai iránti elkötelezettségét és lelkesedését.

Céljaim közt szerepel egy karvezetési szak elvégzése, hogy megfelelő szakmai ismeretet szerezek, a karnagyi munkával kapcsolatban, mivel a későbbiekben szeretnék megalakítani egy fúvószenekari együttest. Mindenképpen tovább kell vinni az örökséget. Kedves és sikeres élményeim közé sorolhatom, hogy 2018 márciusában sikeres minősítési eljáráson eshettem át ebben az intézményben.

A zeneiskolában rendkívül fontos az utánpótlás kérdése, ezért kolléganőmmel közösen már óvodás gyermekkel is foglalkozunk, ami nagy kihívást, ugyanakkor hatalmas örömet jelent számomra. Két kisfiam is idejár a zeneiskolába. Mindketten fúvós hangszereken tanulnak. Remélem, ahogy én, ők is nagy örömeiket lelik a zenében.

Molnárné Varga Ildikó

1983-ban kezdtem zenei tanulmányaimat a Nagyatádi Zeneiskolában. Kenedi Tiborné Marika nénitől tanultam hegedülni. Szolfézstanárom Balajthy Cecília, zongoratanárom Czmerk György volt. Mindhárom tanárom példamutató zeneszeretete, a tanítás és gyermekek iránti elkötelezettsége segített át a kezdeti nehézségeken. Átaltuk a zene a mindennapjaim része lett. A családias légkör, a versenyekre való felkészülés, a közös zenélés meghatározta a pályaválasztásomat. A Kaposvári Csokonai Vitéz Mihály Tanítóképző Főiskola ének-zene szakán kapott diplomámat elsőként a Nagyatádi Zeneiskolában kamatoztathattam zeneóvodai csoportok vezetőjeként. Volt tanáraink a kollégáim lettek. Kezdő pedagógusként mindenben számíthattam rájuk. A gyerekkori élményekből táplálkozva, magam is a zene szeretetére neveltem és nevelem a mai napig tanítványaimat. A Zeneiskolában töltött évek eddigi pályám egyik legtartalmasabb időszakaként. Saját gyermekeimet is szerettem volna hasonló élményekhez juttatni. Katinka és Zsófia is nyolc évig tanult zongorázni. Emlékszem, ebben az időszakban említettem egy kolléganőmnek, hogy „milyen nagyszerű, ha ennyien zenélünk a családban. Bár néha jó lenne egy kis csend!”

Lányaim tanárnője, Ághné Horváth Petronella szervezése által a Zeneiskola Kamaracsoportjában megélhettük a közös zenélést is, ami felejthetetlen élményeket nyújtott mindannyiunk számára.

Maczinkó Gyöngyvirág

Ha valaki megkérdezné, miért álltam neki hangszeren játszani, ezt felelném, nem tudom. Valójában tényleg fogalmam sincs róla. 2011-ben, amikor elsős voltam, lehetőségünk volt részt venni egy kis elbeszélgetésen néhány zeneiskolai tanárral. Akiket érdekelt

elmentek, persze én is köztük voltam. Tartottak egy kis beszédet, hogy miért lenne érdemes zenélnünk, tanulnunk, bemutattak pár hangszert, kérdezősködtek. Az egyik tanárnő különösen szimpatikus volt, Marianna néni. Ő a csellót javasolta nekem, amit nem bántam meg. Idén (2019-ben) fogok alapvizsgázni ebből a hangszerből. Tavaly tettem sikeres alapvizsgát szolfézs tantárgyból. Őszintén szólva, hat év szenvedést hagytam magam mögött, sosem szimpatizáltam a hármashangzatokkal, a modális hangsorokkal, és a többi finomsággal, viszont belátom, haszna volt... Egyik kedves emlékem a 2014-es művészeti tábor, ahol rengeteg jófej gyerekekkel, hangszerrel, és művészeti törekvéssel ismerkedtem meg. Jól elváltak kicsik – nagyok. Pozitív emlékeim vannak ezzel kapcsolatban, mint például: Négy emberrel mind a mai napig tartom a kapcsolatot, megtanultam kamarazenét játszani és összehozott minket, ifjú zenészeket, táncosokat az együtt töltött egy hét Somogyszobon. A zene megtanít minket arra, mi a szenvedés haszna, megéri zsibbadó kezekkel, fájó ujjakkal elhagyni az iskola területét, nem csak magunknak mutatjuk meg, hogy mire vagyunk képesek, másoknak is örömet okozhatunk vele, a zene okossá tesz, és a zenei ízlésünk megváltozhat.

Számomra nem volt hiábavaló. A fáradtságos munka meghozta gyümölcsét, már tudok gordonkán játszani, megismerhettem embereket, akik szintén hangszeren játszanak, és elmerülhettem a „fekvések” rejtelmeiben...

Petrovics Szilvia és az Oláh Viktória és Tamara

Gyerekkoromban én is zeneiskolás voltam, így hát egyértelmű volt, hogy a gyermekeimet is erre az útra fogom terelni. Már egész kicsi korukban elkezdtük az alapozást. Mondókázással, zenehallgatással, ritmus hangszerekkel való játékokkal – ez utóbbit

1-1 vasárnap délutáni szieszta közepette néha megbántuk –, de nem adtuk fel. Majd élesbe fordultak a dolgok.

Nagylányom első zeneovis szereplésekor könnyekig meghatódva ültem az első sorban a pici ovis székek egyikén, tördeltem a kezeimet az izgalomtól és minden idegszálammal azon szurkoltam, hogy sikerüljön a mérőütést a dalhoz igazítania az én szemem fényének. És sikerült! Büszkébb szülőt nem hordott a hátán a Föld, mint amilyen én akkor voltam. Nagyjából biztos voltam benne, hogy őstehetség a gyerek, már láttam magam előtt az Operaház színpadán...természetesen ennél alább nem adtam gondolatban.

És eljött a hangszerválasztás kérdése. Nagylányom zongorázni szeretett volna, mi pedig nem álltuk útját tehetsége kibontakoztatásának. Akadt pár megoldandó kérdés az ügyben. A zongora az egyetlen olyan hangszer, amelyet nem lehet kölcsönözni a Zeneiskolától, és hát lássuk be, macerás is lenne minden óra után hazahordani, elvégre nem súlyemelőnek készül a gyerek, hanem operaénekesnek...be kell szerezni egyet. Családi kupaktanácsot tartottunk, lelkesek voltunk, csak nem volt hova tenni a lakásban és nem volt miből megvenni. No, de sebj! Időben voltunk. A gyűjtést megszerveztük, helyét kitaláltuk. A terv sínen volt.

Addig-addig ismerkedtünk a hangszerekkel, mígnem egy verőfényes júniusi napon eltökélt tervvel állt elénk a nagylány az óvodából hazaérve: ő fuvolázni fog. Az a legszebben szóló hangszer és *olyaaan nagyooon* szépen csillog...nyomós érvek. Képtelenség volt lebeszélni.

Azon a nyáron klassz nyaralásra ment a család. Futotta rá a zongorára félretett pénzből. Köszönjük Zeneiskola!

Évekkel később vallotta be nagylányunk, hogy attól rettent meg a zongora tanulásra készülve, hogy képtelen lesz négykezes darabot eljátszani, ugyanis ez az ő képzeletében a kézzel-lábbal való zongorajátékot takarta...

Kárpáti László

Emlékszem, nagyon szerettem a Kenedi házaspárt. Marika nénihez jártam előkészítőbe, ez még 1975-ben volt. (Ahogy forgatom kezemben a bizonyítványom, mosolygok magamban, hogy milyen régi...) Zongorázni Kenedi Tibor tanár úrnál tanultam. Aztán 1977-ben Kőhalmi Erika volt a szolfézs és a zongora tanárom is. Amikor a művelődési házban volt a zeneiskola, akkor az öltözőkben, vagy a pincében kialakított termekben tanultunk. A Mártírok utcába is jártunk, egy régi ház belső udvarába. Nem szerettem a szolfézszt, és annyira nem voltam szorgalmas sem, de él bennem a régi zeneiskola hangulata. Minden évben volt növendékhangverseny is. Akkoriban – úgy emlékszem – csak zongorázni és hegedülni tanulhattunk, Nekem a zongora tetszett. Az alapvizsgát Czmerk György tanár úrnál tettem le 1980. júniusában. A bizonyítványomban ott virít, hogy az 1. továbbképző osztályba léphet. Hát, én már nem léptem. Talán kicsit bánom. Egy-két csoporttársamra emlékszem még, együtt jártunk, vagy lógtunk Hanyecz Károllyal, Sipos Ferencsel, de beugrik Lakosa Csilla neve is. Szép idők voltak.

Kovácsné Torják Teodóra

Régebb óta vagyok zeneiskolás, mint amióta létezik a zeneiskola. 1966-ban a régi Mátyás vendégőbe jártunk zenét tanulni. Az előképzőt pedig az Atád Áruház emeletén végeztem. Zongorát és szolfézszt tanultam Kenedi Tibornál és Marika néninél. De tanárom volt May Győző és Schubert Józsefné is. A szolfézzsal

nem voltunk barátságban, később zeneirodalom tantárgyat tanulhattunk helyette. Ez egy fokkal jobb volt. Néhány tanulóra még emlékszem, Bacsa Editre, Varjasné Tóth Dórára, Mráv Erzsébetre, Miseta Idára, aztán Dér Zoltánra. Vele négykezest játszottam annak idején.

Ahogy elvégeztem a tanárképzőt, máris bedobtak a mélyvízbe. Csurgón szolfézst és zongorát tanítottam az 1982/83-as tanévben. A zene az életem közepe. A zeneiskola pedig örök, szép emlék marad.

Lengyelné Tóth Anita

Sok-sok kötődésünk van a Bárdos iskola és a zeneiskola felé is. Nagynéném rengeteget tett azért, hogy Nagyatádon elinduljon az ének-zene tagozat. Tudom, ez nem a zeneiskola története, de neki is szívügye volt a zene és az ének tanítása. Györe Béláné Sipos Ilona tanárnő 2017-ben hunyt el. Sok értékes könyvet, anyagot hagyott maga után. Talán ráhagyományozom a zeneiskolára. Zeneiskolába a családból én jártam és a lányom, Lengyel Anilla Katalin. Anilla tanárai Csányi Csilla, Horváth Petronella és Feigl Kinga voltak. 8. osztályos koráig volt zeneiskolás. Az én emlékeimben Schubert Józsefné él. Már óvodás koromban, úgy 1969-70 körül jártam az előkészítőbe. A kiegészítő iskola alsó szintjén volt az óvoda, fenn a zeneiskola. Négyen mentünk, vagy kísérték bennünket az órákra. Ez nagyszerű dolog volt, hiszen csak valóban tehetséges kisgyerekeket vittek az oviból. Mivel jól énekeltam, többször voltam népdaléneklési versenyen is. Járási, megyei versenyeken, aztán Mohácson. Ott egyszer 4. lettem, ekkor még rádiófelvételt is készítettek. Sajnos csak az általános iskola 4. osztályáig voltam zeneiskolás, de szép emlékeim vannak és büszke vagyok, hogy a részese lehettem.

Orosháziné Csordás Melinda

Ezek nagyon szép évek voltak. 2001-től 10 évig dolgoztam a zeneiskolában. Takarítottam, ahogy most is, de én mégis úgy éreztem magam ott, mint egy családban. Mindenre együtt készülünk. Segítettem én is mindenben, ha kellett. A dekorációban, a zsíroskenyér kenésben, amikor tábor volt. Mindig szólt a zene, gyönyörű műveket gyakoroltak, Nagyon szerettem. Velem dolgozott még Plátek Ferencné, Terike, Zsiga Istvánné, Ancsa is, és Ladányi Lászlóné, Ibolya. Őt tavaly, 2018-ban temettük. Sajnos sokan elmentek már. Most olyan jó volt újra nézni ezeket a régi képeket.

Kápolnás Mihály

Szeretettel küldöm a jubileumi gálára gondolataimat. Fényképeket és oklevelet nem tudok küldeni, mivel ezeket az iskolában hagytam. Mindössze egy zenekari pólót őrizgetek.

2006 szeptemberében kezdtem el a munkát a nagyatádi művészet-oktatási intézményben. A kiváló munkahelyi légkör, a városvezetés és a növendékek szüleinek segítőkészsége lehetővé tették, hogy a meglévő és új növendékeimből minél előbb egy kisebb létszámú fúvószenekart hozzak létre.

Nagyon örülök, hogy a közös muzsikálás élményén keresztül megszerettettem a fúvószenét növendékeimmel. A hét év során eljutottam odáig, hogy a város és iskolánk rendezvényein szóló, kamara és zenekari számokkal közreműködtünk. Egy növendéket zenei pályára készítettem fel, őt Farkas Máténak hívják. Nagyon tehetséges. Kamaracsoportommal a Marcaliban rendezett megyei versenyen különdíjat szereztünk. A fúvószenekarral részt vettünk a Balatonkeresztúri Fúvószenekari Fesztiválon, és többször szerepeltünk az iskola kórusával közösen. Hálás vagyok a sorsnak

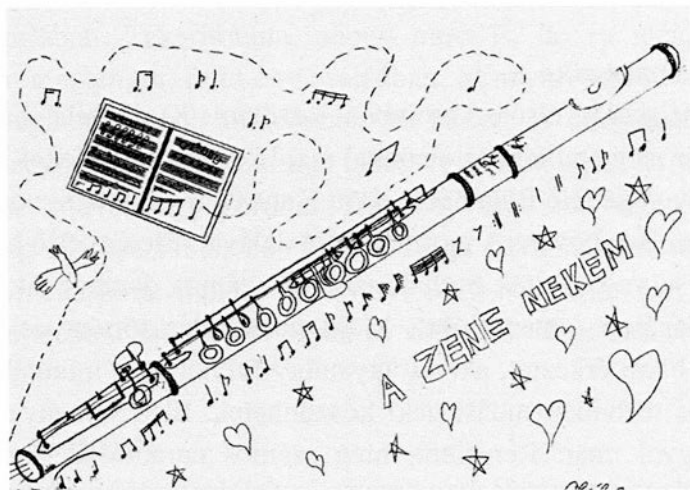
azért, hogy életemnek ezt a kis hányadát ilyen légkörben és szeretetben tölthettem el.

Fülöp Dzsesszika

A zeneiskolát elsős koromban kezdtem Kuti Béla bácsinál. Először megtanultam az alapokat majd később népdalokat játszotam. Év vége felé Béla bácsi elvitt Kaposvárra egy hangversenyre fellépni, Beethoven: A mormotás fiú dalával. Életem első hegedűs fellepése volt. Teltek múltak az évek számos darabot játszottam és fellépésen vettem részt. Majd tanárváltás történt és Birkás Csaba bácsi érkezett, akivel ugyanúgy folytattuk a munkálatokat. Számos technikai tudást neki köszönhetek. Első versenyemen is túl vagyok már. Remélem, még számos darabot játszhatok és fellépésen vehetek részt a jövőben, de mindez nem történhetett volna meg a két tanárom nélkül, köszönöm nekik.

Fülöp Márta

Zeneovisokkal foglalkoztam, gyönyörű időszak volt. Olyan sokat kellett készülnöm, de megérte. Lelkesek, édesek voltak a kicsik. A zenetanulással kapcsolatban azt gondolom, hogy nem lehet elég korán elkezdni. Nagyon hasznosnak tartom, hiszem, hogy a gyermek egész életére pozitív hatással bír. Úgy tudom, már bizonyított, hogy fejleszti a gyermek kreativitását, illetve agyának azon területeit, amelyek a nyelvérzékért és a logikus gondolkodásért felelősek. A zeneovis foglalkozásaimra visszatekintve leginkább a jó hangulatra emlékszem, arra, hogyan váltak foglalkozásról foglalkozásra egyre felszabadultabbá a gyerkőcök, tisztult a hangjuk, fejlődött a mozgásuk, a belső hallásuk.

6. Megbízott vezetők és pedagógusok

**M megbízott vezetők és pedagógusok kezdetektől napjainkig,
a 2018/2019-es tanévig tartó időszakban**

1968 előtti időszak pedagógusai:

Szilágyi Erzsébet

(a magán zeneiskola pedagógusa, alapítója 1963/64)

Otártics Judit

Kenedi Tibor

Schubert Józsefné

Kenedi Tiborné

1968-1969 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Kenedi Tiborné

Schubert Józsefné

Sárdi Lászlóné

1969-1970 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Kenedi Tiborné
Sárdi Lászlóné

Tátrai Irma

1970-1971 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Kenedi Tiborné
Sárdi Lászlóné

Schubert Józsefné
Tátrai Irma

1971-1972 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Kenedi Tiborné
Radovits József

Schubert Józsefné

1972-1973 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Czmerk György
Kenedi Tiborné

Radovits József

1973-1974 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Czmerk György
Kenedi Tiborné
Radovits József

Schick Gyula
Schubert Józsefné
Tátrai Irma

1974-1975 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balogh Sándor
Czmerk György
Kenedi Tiborné

Ráczi Rudolf
Radovits József
Vörös Gábor

1975-1976 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Czmerk György	May Győző
Kenedi Tiborné	Pauker Zoltán
Lukovics Zoltánné	Radovits József

1976-1977 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Czmerk György	May Győző
Hegedűs Edit	Thóréz Vilma
Kenedi Tiborné	Törő Erzsébet
Kőhalmi Erika	

1977-1978 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Czmerk György	May Győző
Hegedűs Edit	Thóréz Vilma
Kenedi Tiborné	Törő Erzsébet
Kőhalmi Erika	

1978-1979 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balázs Magdolna	Kenedi Tiborné
Czmerk György	May Győző
Hegedűs Edit	Törő Erzsébet

1979-1980 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balázs Magdolna	Kenedi Tiborné
Bika Pál	May Győző
Czmerk György	Mayné Thóréz Vilma
Hegedűs Edit	Törő Erzsébet

1980-1981 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Bacsa Antalné	Kenedi Tiborné
Balázs Magdolna	May Győző
Bika Pál	Mayné Thőrész Vilma
Csertán Anikó	

1981-1982 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecilia	Kenedi Tiborné
Bika Pál	Kuti Béla
Czmerk György	May Győző
Csertán Anikó	May Győzőné

1982-1983 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecilia	Kenedi Tiborné
Bika Pál	May Győző
Czmerk György	May Győzőné
Fehér Edit	Papik Györgyné
Fendrik Tiborné	Torják Teodóra

1983-1984 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecília	May Győző
Czmerk György	May Győzőné
Fröhlick Lajos	Papik Györgyné
Kenedi Tiborné	

1984-1985 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecília	Kenedi Tiborné
Bella Zoltán	May Győző
Czmerk György	May Győzőné
Fekete Ilona	Papik Györgyné
Fröhlick Lajos	

1985-1986 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecília	May Győző
Czmerk György	May Győzőné
Kompanyik Ágnes	Papik Györgyné

1986-1987 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecília	Lessánné Balogh Andrea
Czmerk György	May Győző
Kenedi Tiborné	May Győzőné
Kompanyik Ágnes	Papik Györgyné

1987-1988 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecília	May Győző
Baranyai Gyula	May Győzőné
Czmerk György	Oroszné Varga Magdolna
Kenedi Tiborné	Papik Györgyné
Kompanyik Ágnes	

1988-1989 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecília	May Győző
Baranyiné Sityev Éva	May Győzőné
Czmerk György	Nagy Sándor
Kenedi Tiborné	Oroszné Varga Magdolna
Kiss Albert	

1989-1990 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecília	Kiss Albert
Baranyiné Sityev Éva	Nagy Sándor
Czmerk György	Oroszné Varga Magdolna
Kenedi Tiborné	

1990-1991 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecília	Kiss Albert
Czmerk György	Nagy Sándor
Kenedi Tiborné	Papné Mezei Tünde

1992-1993 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecília	Kis Albert
Czmerk György	Nagy Sándor
Horváth Petronella	Sótér Timea Zita
Kenedi Tiborné	

1993-1994 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecília	Kenedi Tiborné
Czmerk György	Kiss Albert
Horváth Petronella	Maronics Melinda
Nagy Sándor	Sótér Timea Zita

1994-1995 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecilia	Kiss Albert
Czmerk György	Máté Zsoltné (Sótér Tímea Zita)
Horváth Petronella	Nagy Sándor
Kenedi Tiborné	

1995-1996 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecilia	Kiss Albert
Czmerk György	Lescsisin Marianna
Horváth Petronella	Máté Zsoltné
Kenedi Tiborné	

1996-1997 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecilia	Lescsisin Marianna
Czmerk György	Nagy Sándor
Horváth Petronella	Varga Ildikó
Kiss Albert	

1997-1998 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecilia	Kenedi Tiborné
Czimbalekné Bankó Erika	Kiss Albert
Czmerk György	Lescsisin Marianna
Horváth Petronella	Nagy Sándor

1998-1999 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecilia	Kiss Albert
Czmerk György	Lescsisin Marianna
Horváth Petronella	Nagy Sándor
Kenedi Tiborné	

1999-2000 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecília	Kiss Albert
Horváth Petronella	Lescsisin Marianna
Kenedi Tiborné	Nagy Sándor
Czmerk György	Varga Ildikó

2000-2001 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecília	Kiss Albert
Horváth Petronella	Lescsisin Marianna
Kenedi Tiborné	Nagy Sándor
Czmerk György	Varga Ildikó

2001-2002 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Balajthy Cecília	Kiss Albert
Czmerk György	Lescsisin Marianna
Horváth Petronella	Máté Zsoltné
Kenedi Tiborné	Nagy Sándor

2002-2003 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Bendurné Fekete Erzsébet	Lescsisin Marianna
Czmerk György	Máté Zsoltné
Horváth Petronella	Nagy Sándor
Kenedi Tiborné	Zakariás István
Kiss Albert	

2003-2004 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Czmerk György	Máté Zsoltné
Kenedi Tiborné	Nagy Sándor
Kiss Albert	Zakariás István
Lescsisin Marianna	

2004-2005 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Czmerk György	Lescsisin Marianna
Horváth Petronella	Máté Zsoltné
Kenedi Tiborné	Nagy Sándor
Kiss Albert	Zakariás István

2005-2006 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Czmerk György	Kiss Albert
Csányi Csilla	Lescsisin Marianna
Horváth Petronella	Máté Zsoltné
Kenedi Tiborné	Molnárné Varga Ildikó

2006-2007 tanév Vezető: Kenedi Tibor

Czmerk György	Kiss Albert
Csányi Csilla	Lescsisin Marianna
Horváth Petronella	Máté Zsoltné
Kenedi Tiborné	Nagy Sándor

2007-2008-as tanév Vezető: Czmerk Görgy

Bankó Erika	Köcsky Gábor
Csányi Csilla	Kuti Béla
Horváth Petronella	Lescsisin Marianna
Kállai Enikő	Tóth Krisztina
Kápolnás Mihály	Vránicsné Jancsi Erika
Kiss Albert	

2008-2009-es tanév Vezető: Czmerk Görgy

Bacsa Antalné	Huszárné Fülöp Márta
Balazsin Tamásné	Kápolnás Mihály
Bankó Erika	Kiss Albert
Csányi Csilla	Kuti Béla
Fidler Mária	Lescsisin Marianna
Horváth Petronella	Vránicsné Jancsi Erika

2009-2010-es tanév Vezető: Czmerk Görgy

Csányi Csilla

Feigl Kinga

Horváth Petronella

Kápolnás Mihály

Kiss Albert

Köcsky Gábor

Kuti Béla

Lescsisin Marianna

Vránicsné Jancsi Erika

2010-2011-es tanév Vezető: Ágh Lászlóné Horváth Petronella

Czmerk György

Csányi Csilla

Feigl Kinga

Kápolnás Mihály

Kiss Albert

Kuti Béla

Lescsisin Marianna

Simonics Judit

Vránicsné Jancsi Erika

2011-2012-es tanév Vezető: Ágh Lászlóné Horváth Petronella

Czmerk György

Csányi Csilla

Feigl Kinga

Kápolnás Mihály

Kiss Albert

Kuti Béla

Lescsisin Marianna

Simonics Judit

Vránicsné Jancsi Erika

2012-2013-as tanév Vezető: Ágh Lászlóné Horváth Petronella

Czmerk György

Csányi Csilla

Feigl Kinga

Kápolnás Mihály

Kiss Albert

Kuti Béla

Lescsisin Marianna

Simonics Judit

2013-2014-es tanév Vezető: Ágh Lászlóné Horváth Petronella

Czmerk György
Csányi Csilla
Horváth Endre
Kiss Albert

Kuti Béla
Lescsisin Marianna
Simonics Judit

2014-2015-ös tanév Vezető: Szilágyiné Dorcsi Gabriella (nem zenetanár)

Ágh Lászlóné Horváth
Petronella
Czmerk György
Csányi Csilla
Horváth Endre

Kiss Albert
Kuti Béla
Lescsisin Marianna
Simonics Judit
Vargáné Fekete Ilona

2015-2016-os tanév Vezető: Gresa Lívía (nem zenetanár)

Ágh Lászlóné Horváth
Petronella
Birkás Csaba
Csányi Csilla
Horváth Endre

Kiss Albert
Lescsisin Marianna
Simonics Judit
Vargáné Fekete Ilona

2016-2017-es tanév Vezető: Gresa Lívía (nem zenetanár)

Ágh Lászlóné Horváth
Petronella
Birkás Csaba
Csányi Csilla
Horváth Endre

Lescsisin Marianna
Sárközi Ferenc
Simonics Judit
Vargáné Fekete Ilona

2017-2018-as tanév Vezető: Gresa Lívía (nem zenetanár)

Ágh Lászlóné Horváth

Petronella

Birkás Csaba

Csányi Csilla

Horváth Endre

Lescsisin Marianna

Sárközi Ferenc

Simonics Judit

Szehágel Balázs

Vargáné Fekete Ilona

2018-2019-es tanév Vezető: Gresa Lívía (nem zenetanár)

Ágh Lászlóné H. Petronella

Birkás Csaba

Csányi Csilla

Gáspár Sándor

Kollonay Zoltán

Lescsisin Marianna

Sárközi Ferenc

Vargáné Fekete Ilona

Az intézmény iskolatitkárai voltak többek között:

Gyarmati Bernadett, Nádai Ágota, Zsiga Karolina, Horváthné
Greller Piroska, Béres Jánosné, Nagy Gabriella

7. Útravaló gondolatok

Hivatásunknak megfelelően arra törekszünk, hogy szeretettel alakítsuk gyermekeinkben, növendékeinkben a művészetek, különösen a zene iránti fogékonyságot, érzékenységet. A művészeti ágak elméleti és gyakorlati oktatását igyekszünk továbbra is magas színvonalon teljesíteni. Követjük a nagy elődök példáját, akik tudták, hogy a zene, maga az élet.

Iskolánk névadója – Bárdos Lajos – kézzel rajzolt hangjegyei alá, végtelen szeretetről tanúskodva, csak annyit írt:

„Az énekes Tücsköcnek”

Kiadványunk zárásaként és egy új korszak nyitányaként, hadd idézem Vargané Fekete Ilona tanárnő gondolatait:

„A születésnap az értékek számbavétele, visszatekintés a megtett útra, a születésnap a továbblépés ígérete és lehetősége. Az eltelt 50 év ékes bizonyítéka annak, hogy igény van a zenei nevelésre.”

Szeretettel kívánok a nagyatádi zeneiskolának egy csodás jövőt, újabb fél évszázadot, sok csillogó szemű növendéket, gyönyörű dallamokat és a tanítás lélekemelő pillanatait. Kívánom azokat a perceket, amikor csak ülsz és mosolyogsz... „És nem találsz a szavakat. Csak hallgatod a zenét, hallgatod gyermekeddel együtt.”

„Az ember zene nélkül nem teljes egész, csupán töredék.”
(Kodály Zoltán)

Nagyatád, 2019. A tavaszi napéjgyenlőség idején

Gresa Livia
igazgatóhelyettes

8. Köszönetnyilvánítás

Köszönetünket szeretnénk kifejezni mindazoknak, akik sokat tettek a zeneiskoláért, akik anyagi vagy egyéb segítséget nyújtottak a rendezvényünk létrejöttéhez.

Hálával gondolunk azon kedves kollégákra, tanítványokra, dolgozókra, akik elküldték kedves soraikat, részt vállaltak a kutatásban, akik rendelkezésünkre bocsátották emlékanyagaikat!

Köszönjük az önzetlen segítséget a gálakoncerten részt vevő művészeknek!

Köszönet:

Minden régi és jelenlegi tanárunknak itt a Földön és az égi „Nagy Zenekarban”,

minden tanítványunknak és szüleiknek,

a nagyatádi iskolák vezetőinek, akik próbákra és versenyekre engedték a gyerekeket,

a zeneiskola minden eddigi iskolatitkárának,

a tágabb „zeneiskolai családnak”: a takarítóknak, a hangolóknak, a cipekedőknek és gyerekkísérőknek.

Köszönjük nagyvonalú támogatását:

Stickel Péter igazgató úrnak, a Kaposvári Tankerületi Központ vezetőjének,

Ormai István polgármester úrnak és
Nagyatád Város Önkormányzatának,

a Nagyatádi Kulturális Központ dolgozóinak,

a Bárdos Lajos és az Árpád Fejedelem Általános Iskola
vezetőségének és dolgozóinak,

a Nagyatádi Zeneoktatásért Alapítványnak,

és a többi önzetlen támogatónak!

Köszönet a háttérben dolgozó képzőművész, informatikus és fotós
kollégáknak, név szerint:

Bácskay Zoltánnak, Durgó Tibornak, Györke Józsefnek,
Horváth Attilánénak, Huszár Endrének, Huszár Tibornak,
Magyar Gábornak, Ormai Diánának és sok más profi vagy amatőr
fotósnak a rendelkezésünkre bocsátott kincset érő képekért.

Köszönet iskolánk igazgatójának, Iváncsics Gyulának!

Fotómelléklet

Múlt és jelen

Kenedi Tibor vezette kezdeti évek (Vonós zenei tábor 1987)

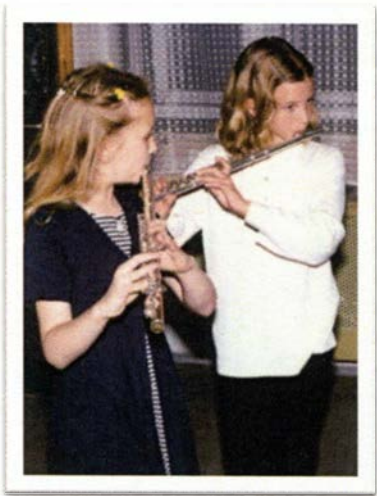

Kamarazenei Tábor 2000

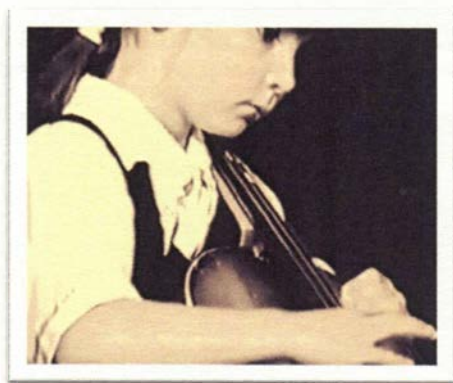
Kápolnás Mihály tanár úr

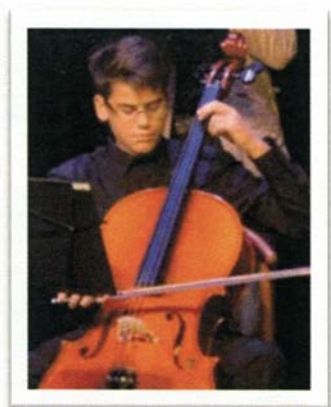

Czmerk György tanár úr és tanítványai

Régen és most

Somogyszobi zenei tábor

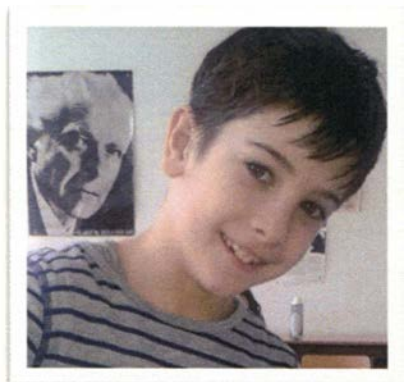
A fúvósok Horváth Endre tanárral

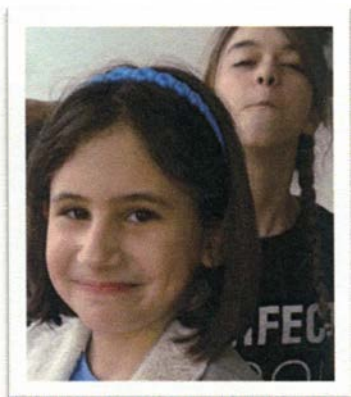
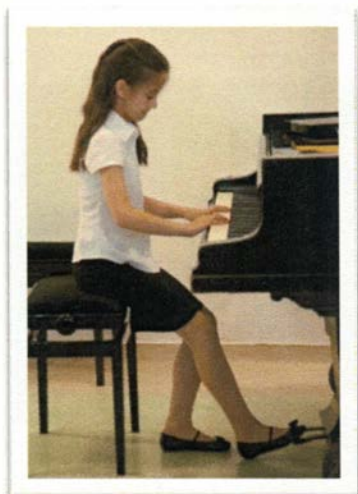

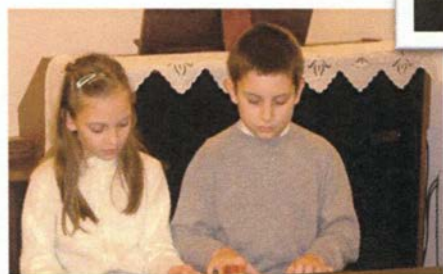
Simonics Judit és tanítványai

További tehetségek

Kiss Albert tanár úr

Kovács Zoltán és
Kuti Béla tanár úr

Birkás Csaba tanár úr

A kamaracsoport: Ágh Lászlóné Horváth Petronella, Lescsisin Marianna, Birkás Csaba, Simonics Judit, Csányi Csilla és a növendékek

Interaktív zeneórák Vargáné Fekete Ilona tanárnő vezetésével,
hangszersimogató

Sárközi Ferenc fafúvós tanár

Iskolai rendezvények, Növendékhangversenyek sora

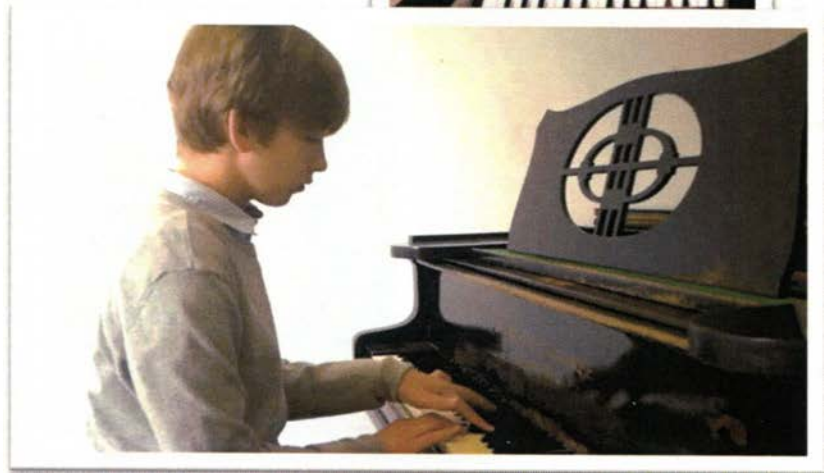
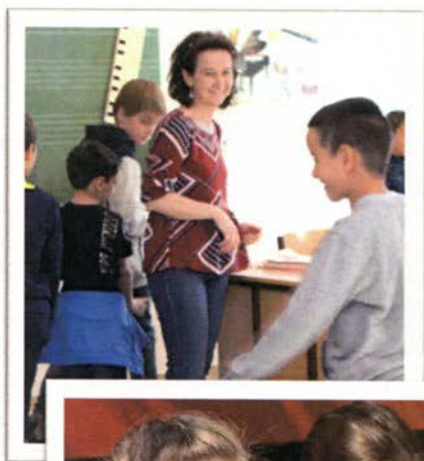
Szorgos, munkás hétköznapok a zeneiskola életéből

Tartalom

Előszó.....	3
A nagyatádi zeneiskola történetének 5. tíz éve.....	5
1. 2007/2008-as tanévtől a 2009/2010-es tanévig tartó időszak...5	
2. 2010/2011-es tanévtől a 2014/2015-ös tanévig tartó időszak... 10	
3. A 2014/2015-ös tanév eseményei.....	17
4. A 2015/2016-os tanévtől napjainkig.....	21
5. Emlékek gyűjteménye.....	48
6. Megbízott vezetők és pedagógusok.....	86
7. Útravaló gondolatok.....	99
8. Köszönetnyilvánítás.....	100
Fotómelléklet.....	103

